Sfânta cuvioasă fecioară muceniţă Teodora din Peloponez, Vasta

(s.v. 11 septembrie / s.n. 24 septembrie)

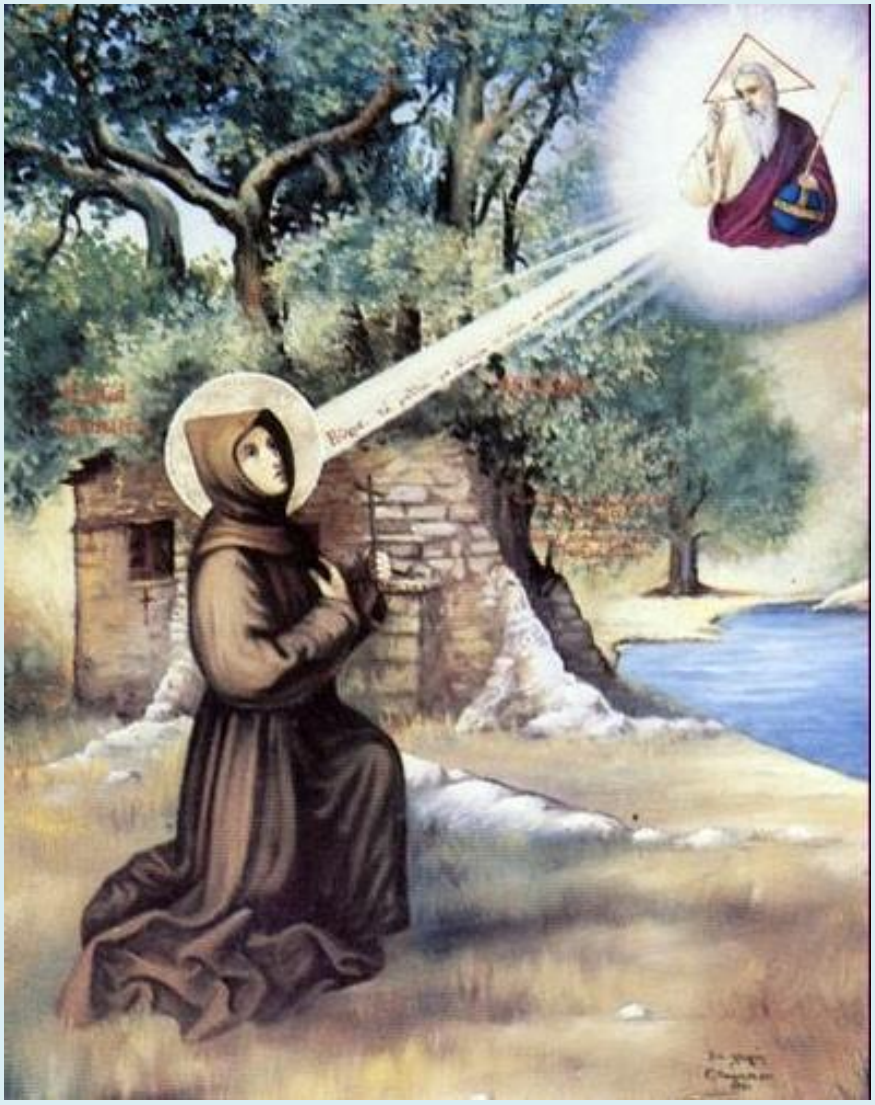

„Ia-mi, Doamne, sufletul şi iartă-i pe acuzatorii mei. Te implor, cu voia Ta, să faci din trupul meu biserică, din sângele meu râu şi din părul meu copaci”.

***

Materiale despre Sfânta cuvioasă fecioară muceniţă Teodora din Peloponez, Vasta:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Teodora-din-Peloponez,-Vasta-(11-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Teodora+din+Peloponez

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teodora+din+Peloponez

***

Index

Acatistul Sfintei muceniţe Teodora din Vasta (Peloponez).....3
Sfânta Teodora din Peloponez şi roadele răbdării prigonirilor.....13
Biserica Sfânta Teodora din Peloponez - Vasta.....17
Raluca Brodner - Minunea Sfintei Teodora de Peloponez: Biserica din acoperişul căreia a crescut o pădure.....24
Cuvioasa Teodora ocroteşte copacii ei şi nu lasă să fie tăiaţi.....27
Dorinţa mea este ca în fiecare an să mi se săvârşească praznic.....29
Locul de închinare al Sfintei Teodora din Vasta.....31
Adina Stănilă - Biserica Sfintei Teodora din Peloponez, un miracol unic în lume 36
Sfânta Teodora din Basta, Arkadia.....38
Ce spun oamenii de ştiinţă despre minunea bisericii Sfintei Teodora din Vasta?41
Pașii Pelerinului: Sfânta Teodora din Peloponez (video).....44
Minunea Bisericii Ortodoxe din Arkadia, Grecia.....45
Miracolul din Vasta - Biserica Sfintei Teodora (foto).....51
(Foto) Bisericuța din care cresc 17 copaci - acasă la Sfânta Teodora din Vasta..62
Drumul spre Vasta.....86
Icoane.....98

Acatistul Sfintei muceniţe Teodora din Vasta (Peloponez)

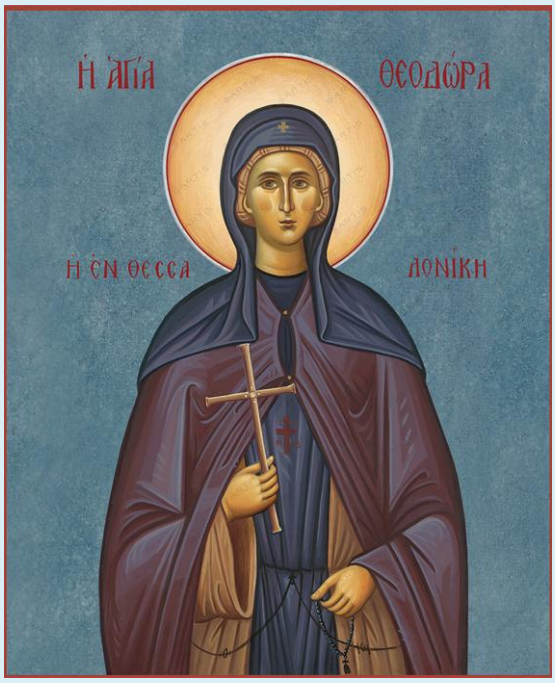

Rugăciunea Sfintei Teodora: Fie ca trupul meu să devină Biserică, sângele meu să devină râu de apă, iar părul meu să devină pădure de copaci!

***

Acatistul Sfintei muceniţe Teodora din Vasta Peloponez - 11 septembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=QgVAbTrDd2k

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Miresei lui Hristos, celei care ne-a lăsat trupul ei, biserică, sângele, râu de apă și părul ei, crescut în copaci, Sfintei muceniţe Teodora îi aducem aceste laude. Iar tu, Sfântă Teodora, ceea ce stai cu sufletul la tronul Mirelui tău, roagă-te pentru noi, căci te strigăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!***

Icosul 1

Aducem slavă Dumnezeului, celui din Sfânta Treime și ne închinăm măreției Lui, căci El ți-a zidit trup de fecioară și l-a dat lumii, spre încredințarea în Viața veșnică, Sfântă Teodora, iar Îngerii din Ceruri se minunează de lucrarea lui Dumnezeu și te cheamă:
Bucură-te, vas curat al Duhului Sfânt;
Bucură-te, lăcaș sfințit de lumină dumnezeiască;

Bucură-te, pocal aurit de miresme cerești;
Bucură-te, porumbiță cu aripi de foc;
Bucură-te, că ai zburat nestingherită în Rai;
Bucură-te, că te cobori mereu, la cei ce te cheamă în rugăciune;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 2

Te-ai născut în Peloponez, care era leagăn de Sfinți și eroi, sfântă fecioară și de la naștere, ai fost un prunc binecuvântat, crescând în credință și în rugăciuni, către Tatăl Ceresc: ***Aliluia!***

Icosul 2

Îl iubeai pe Dumnezeu, atât de mult, încât ai hotărât să Îi închini toată viața, sporind în iubirea lui Hristos și dorind să trăiești, doar pentru El.
Bucură-te, având dragoste pentru cele sfinte;
Bucură-te, că ai cules de la părinți, nectarul înfrânării;
Bucură-te, că ți-ai făcut inima, pământ roditor de rugăciune;
Bucură-te, că tinerețea te înflăcăra la osteneală și priveghere;
Bucură-te, că toate ale lumii ți se păreau nimic;
Bucură-te, că toate ale Cerului le doreai nespus;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 3

Fiindcă în satul tău nu exista Mănăstire de maici, nedorind să te îndepărtezi de familie ai ales să te deghizezi în bărbat și să te numești pe tine Teodor, cerând tunderea în monahism la cea mai apropiată Mănăstire de călugări. Dumnezeu a primit rugăciunea ta și a încuviințat schimbării de nume, iar Îngerii s-au bucurat, pentru tine: Aliluia!

Icosul 3

Ai ajuns repede, un model de răbdare, ascultare și umilință, pentru ceilalți frați și, treptat, te-ai învrednicit la recunoașterea înălțării duhovnicești, din partea egumenului Mănăstirii, care ți-a încredințat cele mai grele ascultări și anume de a avea legătură cu lumea din afara Mănăstirii.
Bucură-te, că umblai mai mult prin sate, ajutând săracii;
Bucură-te, că venind foamete mare, ai hrănit mulțime de copii;
Bucură-te, că aduceai hrană și pentru frați, în Mănăstire;
Bucură-te, că erai în mișcare continuă de jertfă;

Bucură-te, că Dumnezeu te binecuvânta cu belșug;
Bucură-te, că sufletul tău ardea de rugăciune curată;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 4

În timpul acelor vremuri, de mari încercări, când foamea era stăpâna lumii și oamenii duceau viață foarte grea, Dumnezeu te-a arătat a fi o stea luminoasă în întunericul ispitelor, Sfântă Teodora, fiind cea care mijloceai prin rugăciuni, ca El să trimită hrană, acolo unde Îl rugai și credincioșii te lăudau: Aliluia!

Icosul 4

Căpătând îndrăzneală la Domnul Hristos, rugăciunile tale erau punți, între pământ și Cer, căci ele porneau adânc din inima ta, având rădăcini în credință și în nădejdea în mila Lui, iar noi ne rugăm ție așa:
Bucură-te, purtătoare de Hristos;
Bucură-te, că trupul l-ai învins duhului;
Bucură-te, că duhul l-ai jertfit harului;
Bucură-te, că harul te cuprindea cu totul: trup și suflet;
Bucură-te, că ardeai ca o flacără nemistuită;
Bucură-te, că focul era ceresc și te întărea;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 5

Însă dușmanul omenirii, diavolul, nu a putut vedea cum creșteai, ca un copac sfânt, cu ramurile spre cer, sfântă binecuvântată și a ispitit o fată tânără să te acuze că ai siluit-o și poartă în pântece copilul tău. Părinții ei au alergat la Mănăstire să te cheme la judecată, iar tu I-ai mulțumit lui Dumnezeu pentru încercare: Aliluia!

Icosul 5

Fiind întrebată în fața judecătorilor dacă ai făcut fărădelegea ai negat, însă cu toate acestea ai fost găsită vinovată și te-au condamnat la moarte, prin tăierea capului.
Bucură-te, că ai fost ca un miel dus la înjunghiere;
Bucură-te, că ai ales moartea, decât să te arăți că ești femeie;
Bucură-te, că L-ai urmat pe Hristos, pe Golgota pătimirii;
Bucură-te, că ai primit a muri cu El, ca să învii cu El;
Bucură-te, că din clevetire ți-ai găsit sfârșitul;
Bucură-te, că aduci dreptatea acolo unde e nevoie;

Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 6

Asemenea Domnului Hristos, care a pătimit răstignirea pe Cruce, deși nu săvârșise nici o nelegiure și nu se găsise nici un vicleșug în gura Lui și tu ai fost, ca o oaie mută, înaintea celor ce o tund: nu ai deschis gura, fiind lovită de moarte, pentru păcatul ce nu l-ai făcut, sfântă muceniţă, iar Dumnezeu ți-a primit jertfa: Aliluia!

Icosul 6

Ascunzându-te sub nume de bărbat, ți-ai ascuns și taina duhovnicească, prin care ți-ai mântuit sufletul, sfântă muceniţă și nu ai vrut să te aperi, până la capăt, ca să nu pierzi bunătățile Raiului, acolo unde este casă pentru dreptatea Iubirii.
Bucură-te, că moartea nu ți-a zdrobit sufletul;
Bucură-te, că ai trăit, doar pentru Dumnezeu;
Bucură-te, că ai murit tot pentru El;
Bucură-te, că cei ce ți se roagă primesc dreptatea dumnezeiască;
Bucură-te, că ridici mintea, peste mrejele înșelătoare ale lumii;
Bucură-te, că ești încununată cu sângele muceniciei;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 7

Înainte de a-ți pleca capul sub sabie, L-ai rugat pe Dumnezeu să îi ierte pe acuzatorii tăi, apoi ai grăit: ”Fie ca trupul meu să devină Biserică, sângele meu să devină râu de apă, iar părul meu să devină pădure de copaci!” Şi Hristos, Mirele din Ceruri, te-a auzit: Aliluia!

Icosul 7

Mare este îndrăzneala Sfinților înaintea lui Dumnezeu, căci pe ei îi primește Tatăl Ceresc și le împlinește cererile spre mântuire! Dobândind și tu acest har, ne rugăm să ne pomenești în rugăciuni și pe noi, care te strigăm:
Bucură-te, că luând Sfintele tale moaște, frații au văzut că erai femeie;
Bucură-te, că au construit o Biserică peste ele;
Bucură-te, că din pereții Bisericii, au crescut 17 copaci înalți;
Bucură-te, că pe sub lăcașul sfânt, a izvorât un râu;
Bucură-te, că trupul tău s-a făcut altar;
Bucură-te, că ai rămas cu noi, veșnic;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 8

Acolo unde Dumnezeu o voiește, ordinea firii este învinsă, căci harul biruiește orice rânduială pământească și voia Lui împrăștie orice judecată omenească. Te rugăm, Sfântă Teodora, să ne ajuți cu rugăciunile tale și ne bucurăm în Hristos: Aliluia!

Icosul 8

Cei 17 copaci, înalți de peste 30 de metri și având o greutate de peste 1 tonă, sunt mărturia vie a sfințeniei tale, sfântă muceniță, fiindcă nu au rădăcini în pământ și nu știe nimeni de unde cresc și cu ce putere, decât prin harul lui Dumnezeu, care dă viață și însuflețește tot ce atinge.
Bucură-te, că în acest locaș, timpul nu mai are putere;
Bucură-te, că trunchiurile copacilor răsar din pereți și din acoperișul Bisericii;
Bucură-te, că rădăcinile lor străpung zidăria;
Bucură-te, că de peste 900 de ani, este această minune;
Bucură-te, că tu trăiești mai departe, chiar și după moarte;
Bucură-te, că aceasta este Viața veșnică a Sfinților lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 9

În interiorul Bisericii nu există trunchiuri sau rădăcini de copaci, zidul nu este crăpat, iar picturile de icoane sunt neatinse, fiindcă acela este Lăcașul, unde Dumnezeu domnește, iar natura I se supune: Aliluia!

Icosul 9

În cele 9 secole, de când a fost construită Biserica, au mai fost copaci, care s-au uscat, dar imediat au crescut alții în loc, fiindcă tu, Sfântă Teodora ai grijă ca mereu, să fie 17 la număr, adică anii pe care îi aveai când ai murit pentru Hristos.
Bucură-te, că harul lui Dumnezeu este stăpân pe timp și pe legile naturii;
Bucură-te, că Biserica este strâns îmbrățișată de copaci;
Bucură-te, că aceștia strâng la piept, lăcașul Domnului Hristos;
Bucură-te, că așa ne îmbrățișezi și tu, sfântă fecioară;
Bucură-te, că aceasta este iubirea lui Hristos, ce a înmugurit în tine;
Bucură-te, că roadele acestei iubiri se văd peste secole;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 10

Creștinii se închină cu multă evlavie, la Sfintele tale moaște, sfântă binecuvântată, căci aduci dreptatea, celor înșelați și mințiti, faci pace, între cei ce se vrăjmășesc, ești grabnic tămăduitoare pentru sufletele părăsite și lipsite de iubire și dezlegi mințile, celor încercați de ispite. Ne închinăm și noi PreaSfintei Treimi, care te-a arătat mare făcătoare de minuni și Îl slăvim pe Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10

Mulți oameni găsesc alinare la sfântul tău mormânt și în fiecare an, se adună pentru slujba de prăznuire, iar noi ne rugăm ție cu lacrimi:
Bucură-te, fecioară curată;
Bucură-te, monahie binecuvântată;
Bucură-te, cea învinuită pe nedrept;
Bucură-te, că dreptatea ți-ai găsit-o, în Rai;
Bucură-te, că dai vindecări minunare celor bolnavi;
Bucură-te, că luminezi cu har, mințile întunecate;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 11

Făcând Dumnezeu din sângele tău, râu, sfântă muceniță, te rugăm adapă și setea noastră duhovnicească, cu lumina Sfântului Duh, ca mântuiți de ispite, să ne rugăm, curat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11

Ești mereu apărătoare celor ce aleargă la tine în rugăciuni, Sfântă Teodora, așadar și noi te chemăm să ne ajuți:
Bucură-te, vindecând boli de sânge;
Bucură-te, că limpezești sângele îngroșat;
Bucură-te, ceea ce cureți vasele de sânge;
Bucură-te, că treci prin venele noastre, harul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că hrănești inima cu Duhul Sfânt;
Bucură-te, că dai sănătate, celor fără speranță;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune și har!

Condacul 12

De-a lungul timpului, necredincioșii au încercat să taie copacii, Sfântă Teodora, dar pedeapsa lui Dumnezeu i-a ajuns imediat: unuia i-a paralizat mâna cu securea, altul a fost învăluit de un roi mare de tânțari, așa încât au renunțat a mai prigoni minunea Domnului Hristos, pe care Îl slăvim: Aliluia!

Icosul 12

Zidurile Bisericii vorbesc despre sfinţenia ta, Sfântă Teodora, devenind un trup viu, în care bate pulsul rugăciunii, adunând mii de pelerini, care se roagă pentru izbăvirea de boli şi de neputinţe, iar noi te lăudăm aşa:

Bucură-te, că vântul nu poate dărâma, ceea ce Dumnezeu a zidit;
Bucură-te, că ploaia nu poate strica, ceea ce Hristos a poruncit;
Bucură-te, că zilele care trec, nu pot măsura timpul duhovnicesc;
Bucură-te, că acest timp este veşnicia în Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, că acolo ne dorim şi noi să ajungem;
Bucură-te şi ne rugăm ţie: fii mijlocitoare pentru noi, la Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune şi har!

Condacul 13 (de 3 ori)

Sfântă muceniţă Teodora, fecioară binecuvântată, ascunsă sub mantie de monah, caută spre noi şi ajută-ne să fim eliberaţi de sub jugul ispitelor, ca să ne putem bucura cu tine, de harul deplin al lui Dumnezeu: Aliluia!

Apoi, se zice din nou:

Icosul 1

Aducem slavă Dumnezeului, celui din Sfânta Treime şi ne închinăm măreţiei Lui, căci El ţi-a zidit trup de fecioară şi l-a dat lumii, spre încredinţarea în Viaţa veşnică, Sfântă Teodora, iar Îngerii din Ceruri se minunează de lucrarea lui Dumnezeu şi te cheamă:

Bucură-te, vas curat al Duhului Sfânt;
Bucură-te, lăcaş sfinţit de lumină dumnezeiască;
Bucură-te, pocal aurit de miresme cereşti;
Bucură-te, porumbiţă cu aripi de foc;
Bucură-te, că ai zburat nestingherită, în Rai;
Bucură-te, că te cobori mereu, la cei ce te cheamă în rugăciune;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune şi har!

Condacul 1

Miresei lui Hristos, celei care ne-a lăsat trupul ei, biserică, sângele, râu de apă şi părul ei, crescut în copaci, Sfintei muceniţe Teodora îi aducem aceste laude. Iar tu, Sfântă Teodora, ceea ce stai cu sufletul la tronul Mirelui tău, roagă-te pentru noi, căci te strigăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora, unind Cerul cu pământul prin rugăciune şi har!***

Apoi, rostim această:

Rugăciune

Mult binecuvântată Sfântă Teodora, muceniţa lui Hristos şi mireasa Lui cea iubită, cu adevărat ai fost, ca o oaie din turma Lui, căci te-ai dus la tăiere, într-o tăcere desăvârșită, făcând din lipsa îndreptățirii o treaptă suficient de înaltă, pentru a urca în Raiul celor neprihăniți.

Ceea ce, acum petreci în Cămările împărătești ale Sfinților roagă-te pentru noi, la Dumnezeul cel Milostiv, să ne dezlege mintea de spinii lumii și ai diavolului, să ne ierte păcatele cele multe, să ne ocrotească sub aripa Lui de Părinte și să ne dea sănătatea cea de trebuință, pentru a ne putea împlini menirea, rânduită de El.

Fii, pentru noi, ca un Înger păzitor, Sfântă muceniţă Teodora și adu dreptatea, acolo unde lipsește mila, ca adevărul sfânt să iasă la iveală și la sfârșitul vieții, fii alături de noi, pe drumul spre mântuire, ca primiți fiind în Rai, pe veci să Îi strigăm Sfintei Treimi: Aliluia!

Şi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei muceniţe Teodora din Vasta şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/11/23/acatistul-sfintei-mucenice-teodora-din-vasta-peloponez-11-septembrie/

https://salutis8.wordpress.com/2023/09/08/acatistul-sfintei-mucenite-teodora-din-vasta-peloponez-grecia/

Sfânta Teodora din Peloponez şi roadele răbdării prigonirilor

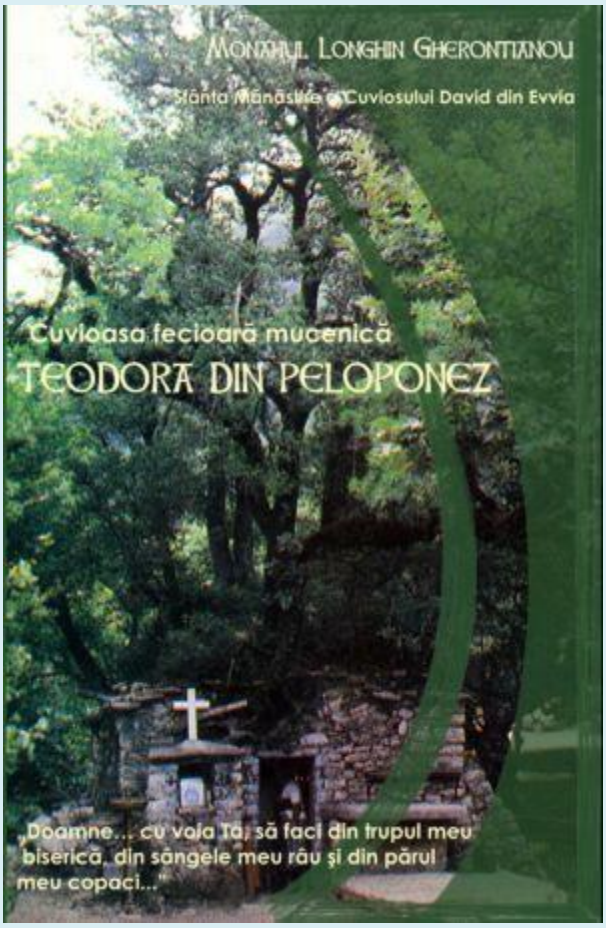

Una din cele mai neconvenţionale mucenicii din istoria Bisericii: a Sfintei Teodora din Vasta Arkadiei, în secolul al IX-lea. Nu s-au păstrat foarte multe date despre viaţa ei, iar legendele care circulă nu lămuresc foarte multe…

Din Sinaxarul sfintei aflăm că ***Sfânta Teodora a intrat într-o mănăstire de călugări, înfăţişându-se drept bărbat. Motivul acestei alegeri, care presupune nebunie pentru Hristos, nu se ştie. Mănăstirea era închinată Maicii Domnului şi se afla lângă satul Monastiraki. Odată, fiind vreme de foamete, când sfânta - „părintele Teodor" - s-a dus să facă rost de hrană pentru obşte, a rămas peste noapte în casa unor creştini. Când, mai târziu, s-a aflat că fata gazdei rămăsese însărcinată - având un copil din flori, toţi au vrut să afle cine e vinovatul. Şi fata a dat vina pe părintele Teodor.***

Părintele Teodor a fost condamnat la moarte - aceasta fiind atunci pedeapsa prevăzută de lege pentru păcatul respectiv. Sfintei i-ar fi fost uşor să se dezvino-

văţească, convingându-i pe ceilalţi că este femeie. Dar s-a gândit că astfel ar fi smintit lumea: ce să caute o femeie într-o mănăstire de călugări? Dacă s-ar fi apărat, ar fi scăpat de pedeapsă, dar poate că alţii s-ar fi îndepărtat de credinţa în Hristos, smintindu-se.

Sfânta a primit moarte mucenicească. Dar, înainte de a muri, s-a rugat: „Ia-mi, Doamne, sufletul şi iartă-i pe acuzatorii mei. Te implor, cu voia Ta, să faci din trupul meu biserică, din sângele meu râu şi din părul meu copaci”. Şi Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea.

La locul de mucenicie a izvorât în chip minunat un izvor. Iar la bisericuţa ridicată în cinstea ei s-a întâmplat o altă minune: pe acoperişul bisericii au crescut, în mod inexplicabil, 17 copaci, dintre care unii sunt foarte înalţi şi au o grosime de un metru. Totuşi, deşi acoperişul bisericuţei e subţire, rezistă. Cu toate că rădăcinile copacilor nu au trecut prin tavan în interiorul bisericii. Oamenii de ştiinţă care au cercetat cazul îşi mărturisesc neputinţa de a explica cum cresc copacii pe un acoperiş subţire fără să se prăbuşească biserica…

Pelerinii, care vin la bisericuţa sfintei mai ales de praznicul Sfintei Teodora (pe 11 septembrie), rămân pur şi simplu uimiţi văzând această minune greu de contestat. E adevărat, întotdeauna vor exista cârtitori, pentru care nu există minuni incontestabile - doar rău-credincioşii contestă chiar apariţia Sfintei Lumini în noaptea de Paşti la Sfântul Mormânt. Dar fiii Bisericii cred că la bisericuţă văd un semn dumnezeiesc…

În Vieţile Sfinţilor aflăm mulţi robi ai lui Hristos care au fost prigoniţi pe nedrept.

De exemplu, Sfântul Nectarie din Eghina, după ce a fost izgonit mişeleşte de pe scaunul ierarhicesc din Pentapole, ajungând povăţuitor al unei o mănăstire de maici, a fost învinuit că lasă maicile însărcinate şi că le pune să avorteze.

Sfântul Ioan Maximovici, ctitorul marii catedrale ortodoxe din San Francisco, a fost adus pe băncile tribunalului fiind învinuind de furt din banii bisericii. A răbdat aceste acuzaţii, şi, atunci când Dumnezeu l-a proslăvit cu darul facerii de minuni şi a fost canonizat, având moaşte întregi şi neputrezite, mulţi din acuzatorii săi au avut mustrări de conştiinţă că îl prigoniseră.

Chiar în vremuri apropiate de ale noastre, părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa a fost prigonit de confraţii de altar pentru că a îndrăznit să dea mărturia cea bună

împotriva apostaziei comuniste. Iar după căderea regimului comunist a fost prigonit pentru că a încercat să combată rătăcirile eclesiologice contemporane…

Într-un fel, România s-a împărţit între admiratorii părintelui Calciu, care păstrează o linie ortodoxă tradiţionalistă, şi defăimătorii părintelui Calciu - care trăiesc o ortodoxie îndoielnică, compatibilă cu înţelepciunea acestei lumi.

Mucenicia Sfintei Teodora din Arcadia ne arată însă că deşi unii robi ai lui Dumnezeu sunt defăimaţi, şi chiar ucişi, moartea lor nu înseamnă o pierdere, ci un câştig. Moartea lor aduce roade… Înţelegând aceasta, să luăm totuşi cu luare aminte atunci când vedem că unii oameni, fie mireni, fie clerici, sunt defăimaţi. Poate că lor defăimările le aduc cunună. Iar celor care îi prigonesc, osândă. De altfel, se spune că unul dintre călăii Sfintei Teodora a înnebunit…

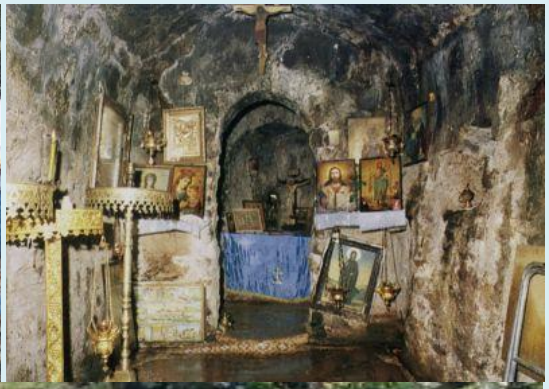

Mărturii din cartea Cuvioasa fecioară muceniţă Teodora din Peloponez (Editura Egumeniţa, 2007):

Loukas Constantin, geolog: *„Nu există explicaţie din partea geologiei. E vorba de o minune continuă”* (1987).

Gheorghe Raptis, silvicultor: *„Întregul fenomen depăşeşte orice explicaţie logică, firească şi ştiinţifică a omului”* (1992).

Elefterie Beligiannis, inginer: *„De vreme ce vânturile care suflă acolo au puterea să dezrădăcineze arbori, se înţelege clar cu ce mare putere apasă cei 17 copaci asupra acoperişului”* (1986).

Elena Stavrogiannis, arhitectă: *„Fenomen inexplicabil ştiinţific. Puterea greutăţii şi a vânturilor ar fi trebuit ca, datorită poziţiei bisericuţei, dar şi datorită construcţiei provizorii a acesteia, şi ţinând seama şi de vechimea ei, să ducă la distrugerea sa. Însă ea a rămas în picioare de atâtea secole, fără stricăciuni serioase”* (1993).

Anastasie Tinka, teolog, arheolog, istoric: *„Întreaga creştere, existenţă şi viaţă a copacilor de pe acoperişul bisericuţei cuvioasei mucenice Teodora uimeşte, depăşeşte orice raţiune şi explicare firească a omului. Aceasta arată o însuşire rară: intervenţia lui Dumnezeu pentru făptura Lui, săvârşirea minunii”.*

P. Makrigiannis, geolog: *„Şaptesprezece uriaşi sprijiniţi pe nimic”.*

„Toţi aceşti arbori imenşi sunt înrădăcinaţi pe nimic, sau mai bine-zis pe acoperişul gros de câţiva centimetri!... Cea mai mare surpriză ne aşteaptă înăuntru. Nici o rădăcină cât de mică nu iese dintre zidurile vechi. Nici o crăpătură care să se datoreze lor!...”

„Atunci când vântul bate printr-un copac uriaş al bisericuţei, rădăcinile lui formează nişte pârghii atât de puternice, încât micul aşezământ ar trebui să se dărâme imediat. Doar dacă...”

„... Ca geolog, sunt în măsură să ştiu foarte bine că zidurile s-ar fi crăpat şi s-ar fi spart chiar numai din cauza unui singur copac, cu atât mai mult că sunt şaptesprezece” (1993).

Biserica Sfânta Teodora din Peloponez - Vasta

Biserica Sfânta Teodora din Peloponez, localizată în aşezarea Vasta, este una dintre cele mai minunate bisericuţe din lume, fiind unică prin cele petrecute cu ea. Biserica este zidită pe un loc unde mai apoi au crescut copaci. Copacii au îmbrăţişat-o şi au strâns-o la piept, însă fără a o deteriora.

Vasta este o localitate din municipalitatea Megalopolis, în prefectura de Arcadia, Peloponez, Grecia. Vasta, micuţa aşezare din Arcadia, este cunoscută lumii întregi pentru "miraculoasă bisericuţă" a Sfintei Teodora de Peloponez.

Biserica Sfânta Teodora din Peloponez – biserica din care au crescut copaci

Această sfântă a vieţuit în secolul al XI-lea, în vremea măreţului Bizanţ. Când regiunea a fost asaltată de bandiţi, Sfânta Teodora a fost nevoită să-şi apere, după puteri, satul, însă ca femeie, nu putea face prea multe. Pentru a nu fi respinsă din oaste, Teodora s-a deghizat în soldat şi a intrat în rândurile luptătorilor.

Din rânduiala lui Dumnezeu, Teodora nu a supravieţuit luptei. Se zice astfel că, pe când zăcea întinsă la pământ, ea ar fi şoptit cuvintele: ***"Fie ca trupul meu să devină biserică, sângele meu să devină râu de apă, iar părul meu să devină pădure de copaci."***

Locuitorii din Vasta, mişcaţi de eroismul acesteia şi îndureraţi pentru pierderea ei, au construit o biserică pe locul unde a avut loc bătălia şi unde a şi adormit în Domnul sfânta. Bisericuţa din piatră a fost construită de localnici undeva între secolele X-XII.

Legendele locului mărturisesc cum că un râu al zonei şi-a schimbat traseul, ajungând astfel să treacă chiar pe sub temelia bisericii construite de ei. Mai apoi, copaci au început să crească din acoperişul bisericii, ale căror rădăcini nu se văd nici în interiorul bisericii, nici sub tavan şi nici pe lateralul clădirii. Sute de ani au trecut, însă rădăcinile tot nu se văd.

Astăzi, pe acoperişul bisericuţei ridicate în cinstea Sfintei Teodora de Peloponez, se află un număr de 17 copaci uriaşi. Cea mai mare parte dintre ei sunt înalţi de peste 30 de metri, unii dintre ei având o grosime de peste un metru. Mulţi dintre copaci au o greutate de peste o tonă. Totuşi, deşi acoperişul bisericuţei este subţire, fără nici o întăritură specială, rezistă ca prin minune. Oamenii de ştiinţă care au cercetat cazul îşi mărturisesc neputinţa de a explica cum cresc copacii pe un acoperiş subţire fără să se prăbuşească biserica.

Sfânta Teodora din Vasta a ajuns, în foarte scurt timp, mult iubită de creştinii din zonă. Minunile nu au încetat să apară, mulţi găsindu-şi alinare la mormântul sfintei. Biserica Ortodoxă a Greciei a canonizat-o, iar pelerinajele în Vasta nu încetează niciodată.

Se întâmplă adesea ca Sfânta Teodora de Peloponez să fie confundată cu Sfânta Teodora din Alexandria, care îmbrăcându-se în haine de bărbat a intrat şi s-a nevoit într-o mănăstire de călugări. Şi-a luat numele de Teodor. O femeia a l-a acuzat pe "Teodor" că a lăsat-o însărcinată, iar sfânta a tăcut, pentru a nu crea sminteală. Pentru mai multe, să citiţi viaţa Sfintei Teodora din Alexandria.

Ce spun oamenii de ştiinţă despre minunea din Vasta ?

În anul 2003, la cel de-al patrulea simpozion de "Archaeometrie" din Grecia s-a prezentat un raport geofizic asupra bisericuţei din Vasta. Cercetători de la Universitatea din Patras au venit special în Grecia pentru "a studia" minunea. Bisericuţa se află atât în purtarea de grijă a Arhiepiscopiei locului, cât şi sub ocrotirea Ministerului Culturii, ca monument bizantin de valoare naţională.

Minunea este evidentă: rădăcinile celor 17 copaci imenşi nu se văd pe nici o parte. Acoperişul are o grosime de doar câţiva centimetri, pereţii sunt şi ei din piatră, fără crăpături sau găuri. Rădăcinile nu se văd nici în interior, nici în afară. Datorită acestora, micuţa clădire se află sub o imensă presiune, în timp fiind necesare unele restaurări, dar minore, şi mai ales din cauza curiozităţii unora lipsiţi de experienţă, care au încercat "să înţeleagă" misterul. Intervenţiile neprofesioniste au afectat arhitectura bisericii, însă mult prea puţin.

S-a hotărât să se facă un test cu ultrasunete, pereţii urmând a fi analizaţi bucăţică cu bucăţică. Rezultatul cercetărilor au oferit cercetătorilor răspunsurile necesare

pentru a primi abrobarile necesare restaurării în întregime a monumentului. S-a văzut cum rădăcinile se scurg prin firişoarele de spaţiu rămas liber între pietrele zidurilor, până în pământ. Zidurile se află într-o permanentă tensiune, iar clădirea a devenit "un corp viu".

Mărturiile arheologilor rămân însă şi ele la aceeaşi concluzie: aceasta este o minune, unică în lume şi încă inexplicabilă, cum rădăcinile au putut urma această cale şi cum bisericuţa şi acoperişul sunt neatinse.

Loukas Constantin, geolog: *"Nu există explicaţie din partea geologiei. Este vorba de o minune continuă"* (1987).

Gheorghe Raptis, silvicultor: *"Întregul fenomen depăşeşte orice explicaţie logică, firească şi ştiinţifică a omului"* (1992).

Elefterie Beligiannis, inginer: *"De vreme ce vânturile care suflă acolo au puterea să dezrădăcineze arbori, se înţelege clar cu ce mare putere apasă cei 17 copaci asupra acoperişului"* (1986).

Elena Stavrogiannis, arhitectă: *"Fenomen inexplicabil ştiinţific. Puterea greutăţii şi a vânturilor ar fi trebuit ca, datorită poziţiei bisericuţei, dar şi datorită construcţiei provizorii a acesteia, şi ţinând seama şi de vechimea ei, să ducă la*

distrugerea sa. Însă ea a rămas în picioare de atâtea secole, fără stricăciuni serioase" (1993).

Anastasie Tinka, teolog, arheolog, istoric: *"Întreaga creştere, existenţă şi viaţă a copacilor de pe acoperişul bisericuţei Sfintei Cuvioase Mucenice Teodora uimeşte, depăşeşte orice raţiune şi explicare firească a omului. Aceasta arată o însuşire rară: intervenţia lui Dumnezeu pentru făptura Lui, săvârşirea minunii."*

Makrigiannis, geolog: *"Şaptesprezece uriaşi sprijiniţi pe nimic. Toţi aceşti arbori imenşi sunt înrădăcinaţi pe nimic, sau mai bine-zis pe acoperişul gros de câţiva centimetri! Cea mai mare surpriză ne aşteaptă înăuntru. Nici o rădăcină cât de mică nu iese dintre zidurile vechi. Nici o crăpătură care să se datoreze lor! Atunci când vântul bate printr-un copac uriaş al bisericuţei, rădăcinile lui formează nişte pârghii atât de puternice, încât micul aşezământ ar trebui să se dărâme imediat. Ca geolog, sunt în măsură să ştiu foarte bine că zidurile s-ar fi crăpat şi s-ar fi spart chiar numai din cauza unui singur copac, cu atât mai mult că sunt şaptesprezece"* (1993).

Raluca Brodner - Minunea Sfintei Teodora de Peloponez: Biserica din acoperişul căreia a crescut o pădure

Vasta este o aşezare mică din Peloponez, Grecia, care ar fi rămas necunoscută până astăzi dacă n-ar fi existat aici o biserică unică în lume. Oamenii obişnuiţi şi oamenii de ştiinţă rămân, deopotrivă, uimiţi la vederea sfântului lăcaş, al cărui acoperiş subţire susţine, de sute de ani, 17 copaci, cei mai mulţi cu o înălţime de 30 de metri şi cu o greutate de peste o tonă. Întregul fenomen depăşeşte orice explicaţie omenească, cu atât mai mult cu cât nici măcar o rădăcină nu se vede în interiorul bisericii, pe tavan sau pe vreun perete al clădirii.

Pelerinajele în Vasta nu se încheie niciodată. Indiferent de anotimp, creştini sau simpli curioşi vin să vadă cu ochii lor minunea. Mărturie a puterii dumnezeieşti, Biserica Sfintei Teodora este un loc în care mulţi credincioşi îşi găsesc alinare în necazuri şi dureri. Datorită faptului că Sfânta Teodora din Vasta este mult iubită de localnici, dar şi de creştinii din lumea largă, Biserica Ortodoxă a Greciei a canonizat-o.

Se impune aici o clarificare necesară, având în vedere că, ***adesea, credincioşii o confundă pe Sfânta Teodora de Peloponez cu Sfânta Teodora din Alexandria,***

cea care s-a nevoit într-o mănăstire de călugări, după ce s-a îmbrăcat în haine de bărbat.

Teodor, după numele de monah, a fost acuzat de unii călugări că a lăsat însărcinată o oarecare femeie nemăritată. Teodor nu s-a împotrivit învinovăţirii. După ce a fost scos afară din mănăstire, a luat copilul şi l-a crescut în pustia din apropiere. După şapte ani de chin, egumenul mănăstirii l-a primit înapoi pe "călugăr". Adevărata identitate a sfintei a fost descoperită numai la moarte, doi ani mai târziu, în anul 490. Toţi s-au minunat de bunătatea şi răbdarea acelui "călugăr", care crescuse un copil din flori, al cărui tată nu avea cum să fie. Egumenul mănăstirii a avut parte de o vedenie în care Teodora era primită în ceruri cu măreţie de către o ceată de îngeri. Despre copilul crescut de sfântă se spune că a ajuns egumenul mănăstirii.

Jertfa

"Fie ca trupul meu să devină biserică, sângele meu să devină râu de apă, iar părul meu să devină pădure de copaci", au fost ultimele cuvinte ale Sfintei Teodora, înainte de a-şi da sufletul, pe câmpul de luptă. Se întâmpla în secolul al XI-lea, în vremea Bizanţului, când sătucul în care trăia Teodora a fost asaltat de hoardele duşmane. Şi-a iubit atât de mult consătenii şi pământul natal, încât s-a înrolat în rândurile luptătorilor şi pentru a nu fi respinsă din oaste s-a deghizat în soldat. Jertfa tinerei i-a impresionat pe oamenii din Vasta şi în cinstea ei au ridicat între secolele X şi XII o biserică. Sfântul lăcaş, care poate fi văzut şi astăzi, este construit chiar pe locul unde a avut loc bătălia şi unde se află mormântul Sfintei Teodora.

Nu a trecut mult timp de la înălţarea bisericuţei, că un râu şi-a săpat drum chiar pe sub temelia acesteia. Mai apoi, din acoperiş au început să crească arbori ale căror rădăcini nu se văd nici în interiorul sfântului lăcaş, nici în exteriorul acestuia sau pe sub tavan.

O taină

După sute de ani, astăzi se pot vedea pe acoperişul bisericuţei 17 copaci uriaşi. Mulţi au o înălţime de peste 30 de metri. Unii dintre ei au o grosime de peste un metru şi o greutate de peste o tonă. Deşi acoperişul bisericuţei este subţire, rezistă ca prin minune sub presiunea arborilor. Oameni de ştiinţă din Grecia, America, Europa au studiat cazul pentru a "înţelege" misterul, folosindu-se de cele mai noi metode de cercetare, însă s-au dovedit neputincioşi în a explica fenomenul. Mărturiile multora dintre ei conduc la aceeaşi concluzie: ***biserica ridicată în***

cinstea Sfintei Teodora de Peloponez este o minune, unică în lume, tainică, de nepătruns cu mintea omenească.

Mărturiile oamenilor de ştiinţă

Loukas Constantin, geolog: "*Nu există explicaţie din partea geologiei. Este vorba de o minune continuă*".

Gheorghe Raptis, silvicultor: "*Întregul fenomen depăşeşte orice explicaţie logică, firească şi ştiinţifică a omului*".

Elefterie Beligiannis, inginer: "*De vreme ce vânturile care suflă acolo au puterea să dezrădăcineze arbori, se înţelege clar cu ce mare putere apasă cei 17 copaci asupra acoperişului*".

Elena Stavrogiannis, arhitectă: "*Fenomen inexplicabil ştiinţific. Puterea greutăţii şi a vânturilor ar fi trebuit ca, datorită poziţiei bisericuţei, dar şi datorită construcţiei provizorii a acesteia, şi ţinând seama şi de vechimea ei, să ducă la distrugerea sa. Însă ea a rămas în picioare de atâtea secole, fără stricăciuni serioase*".

Makrigiannis, geolog: "*Şaptesprezece uriaşi sprijiniţi pe nimic. Toţi aceşti arbori imenşi sunt înrădăcinaţi pe nimic sau, mai bine zis, pe acoperişul gros de câţiva centimetri! Cea mai mare surpriză ne aşteaptă înăuntru. Nici o rădăcină cât de mică nu iese dintre zidurile vechi. Nici o crăpătură care să se datoreze lor! Atunci când vântul bate printr-un copac uriaş al bisericuţei, rădăcinile lui formează nişte pârghii atât de puternice, încât micul aşezământ ar trebui să se dărâme imediat. Ca geolog, sunt în măsură să ştiu foarte bine că zidurile s-ar fi crăpat şi s-ar fi spart chiar şi numai din cauza unui singur copac, cu atât mai mult că sunt şaptesprezece*".

Anastasie Tinka, teolog, arheolog, istoric: "*Întreaga creştere, existenţă şi viaţă a copacilor de pe acoperişul bisericuţei Sfintei Cuvioase Muceniţe Teodora uimeşte, depăşeşte orice raţiune şi explicare firească a omului. Aceasta arată o însuşire rară: intervenţia lui Dumnezeu pentru făptura Lui, săvârşirea minunii*".

Cuvioasa Teodora ocroteşte copacii ei şi nu lasă să fie tăiaţi

S-a urcat, aşadar, pe acoperişul bisericuţei, dar înainte de a apuca să facă vreo mişcare, un roi des de ţânţari, ca un nor, l-a înconjurat şi l-a silit să coboare ruşinat.

[...] Aceiaşi bătrâni povestesc încă şi următoarele minuni care s-au întâmplat la bisericuţa cuvioasei Teodora înainte de războiul din 1940.

A paralizat mâna unui tăietor de lemne

Odată, într-o discuţie în legătură cu puterea suprafirească care de secole ţine copacii cei înalţi de pe acoperişul bisericuţei cuvioasei Teodora, unul dintre cei prezenţi, fiind neîncrezător, dar şi „îndrăzneţ”, a răspuns: „Ce minune? Ce povesti spuneţi? Eu o să mă urc să tai copacii”. Peste puţin timp, a plecat spre bisericuţa cu toporul în mână. Din curiozitate, l-au urmat şi câţiva dintre cei care discutaseră mai înainte, ca să vadă până unde ajunge egoismul şi necredinţa „viteazului” lor consătean. Îndată ce a urcat pe acoperiş - în chip neobişnuit - toporul i-a scăpat din mână şi totodată a simţit cum aceasta i se înmoaie şi-i paralizează. Înfricoşat, dar şi smerit, a coborât şi s-a întors acasă tăcut.

Un roi de ţânţari a împiedicat tăierea copacilor

O minune asemănătoare cu cea de mai sus:

Un alt necredincios şi trufaş, într-o discuţie, a susţinut că „copacii de pe acoperişul bisericuţei nu sunt nimic deosebit, ci sunt un fenomen natural, iar întâmplările despre Teodora sunt poveşti pentru neştiutorii de carte şi pentru naivi. Iar mândria lui era atât de mare, încât l-a făcut să declare: „Eu mă voi duce să tai copacii ca să-i pun pe foc; după cum ştiu, pot aduna de acolo nişte lemne bune”. Şi, într-adevăr, a vrut să-şi pună în practică hotărârea, însă a eşuat jalnic. S-a urcat, aşadar, pe acoperişul bisericuţei, dar înainte de a apuca să facă vreo mişcare, un roi des de ţânţari, ca un nor, l-a înconjurat şi l-a silit să coboare ruşinat.

Astfel Domnul, - încă o dată – le-a arătat ateilor, necredincioşilor, îndoielnicilor şi egoiştilor că „e greu să dai cu piciorul în ţepuşă”.

Piedicile de mai sus, întâmplările vădite arată cu limpezime elementele minunii. Valoarea eşecurilor încercărilor de mai sus de tăiere a copacilor stă şi în faptul că în anii următori nimeni n-a mai îndrăznit să facă vreo asemenea faptă.

Este cu totul vădit că bisericuţa, copacii şi izvorul cel sfinţit se află sub ocrotirea cuvioasei muceniţe şi fecioare Teodora.

(Monahul Longhin Gherontianou,Cuvioasa fecioară mucenică Teodora din Peloponez, Editura Egumeniţa 2007, pp. 153-154

Dorinţa mea este ca în fiecare an să mi se săvârşească praznic...

Foarte caracteristică este povestirea pe care o relatează bătrânul învăţător Constantin Stavrogiannis, din satul Desilla, pe care o şi redăm mai jos. Este o mărturie demnă de crezut, lesne de înţeles şi curată, având în vedere şi profesia martorului. Cred că fiecare pelerin, vizitând spaţiul sfânt în care s-a jertfit cuvioasa Teodora, dobândeşte multe trăiri şi reprezentări, văzând cum un număr mare de oameni din ţara noastră şi din întreaga lume aleargă însetaţi până acolo. Iată, deci, cum îşi expune bunul dascăl gândurile şi constatările:

„Mă trag din satul Desilla, din regiunea Messinia. Când aveam 15-16 ani am mers în satul Vasta din Arkadia şi împreună cu rudele m-am dus la bisericuţa cuvioasei Teodora. Am văzut un aşezământ învechit şi pe acoperişul lui copaci foarte înalţi. Intrând în bisericuţa, care era oarecum întunecată, am văzut cum de pe tavan atârnă în jos, ca o pânză de păianjen, rădăcini mari şi mici care ne ajungeau până la creştet. Am văzut, desigur copacii de deasupra bisericuţei, dar mintea mea nu s-a gândit cum stau ei pe acoperiş şi cum de nu căzuseră până atunci.

Acum aproape zece ani am vizitat împreună cu soţia mea bisericuţa cuvioasei Teodora, unde ne-am întânit cu un bătrân din satul Vasta, care ne-a povestit o întâmplare din trecut. Era copil de 12-15 ani – în vremea aceea - şi la praznicul cuvioasei Teodora, după Sfânta Liturghie s-a făcut ospăţ. În toiul ospăţului s-au întâmplat nişte certuri serioase şi episcopul Megalopolului, când a aflat asta, a poruncit ca de anul viitor să nu se mai facă praznic la bisericuţă.

După oprirea praznicului, apele izvorului aflat lângă temeliile bisericii au încetat să mai curgă. Noaptea, cuvioasa Teodora i s-a arătat - în vis - episcopului şi i-a zis: „N-ar fi trebuit să-mi interzici praznicele. Dorinţa mea este ca în fiecare an să mi se săvârşească praznic”. După aceea, episcopul a fost nevoit să îngăduie ca praznicele să se reia, încât izvorul a început imediat să curgă ca mai înainte.

De asemenea, ne-a spus că în acelaşi an, iarna, în valea cuvioasei Teodora, dar şi în regiunea din jur, a căzut zăpadă multă şi au bătut vânturi puternice. Acestea au făcut mari daune şi au fost smulşi copaci şi rupte ramuri. (Am văzut cu ochii noştri.) Din copacii cuvioasei Teodora n-a fost ruptă nici măcar o rămurică”.

În fine, trebuie să mai spun că, după cum mi-a mărturisit sora mea, Ecaterina Mandelou, în vechime, cuvioasa Teodora era cinstită în fiecare an în marţea Paştilor (Marţea luminată) şi nu la 11 septembrie”.

(Monahul Longhin Gherontianou, Cuvioasa fecioară mucenică Teodora din Peloponez, Editura Egumeniţa 2007, pp. 154-156)

Locul de închinare al Sfintei Teodora din Vasta

Biserica, copaci, izvor se află pe locul în care a fost înjunghiată pe nedrept Cuvioasa Teodora, victimă a unei grele calomnii. Şi amintesc de ultimele cuvinte rugătoare ale Sfintei, dinaintea martiriului ei: "Dumnezeul meu şi Doamne al meu! Trupul meu să se facă biserică, sângele meu să se prefacă-n râu, iar părul meu să se facă copaci".

În ţinutul Arcadia, la hotar cu Messinia, în regiunea Megalopolis, se află satul Vasta. Aici în sat este o bisericuţă cu numele sfintei din ţinut - Teodora, preacuvioasa muceniţă - care se sărbătoreşte la 11 septembrie.

Această barcă a credinţei este unică în toată lumea. O astfel de bisericuţă nici nu a existat, nici nu va mai exista. Este cu totul o minune care zdrobeşte necredinţa. Deasupra acestui lăcaş sfânt, în mod cu totul miraculos şi inexplicabil, au crescut şaptesprezece copaci, o specie de stejari şi arţari, fiecare din ei depăşind zece metri. Cu toată greutatea lor şi în ciuda bătăii vânturilor stau drepţi în picioare acolo pe un acoperiş care s-a făcut în urmă cu zece secole. Demn de uimire este faptul că în interiorul acoperişului nu se disting rădăcinile lor.

Notează un pelerin cucernic: «Cum s-au sădit, au crescut şi se susţin aceşti copaci pe un acoperiş din veacul al X-lea? Cum poate sta atâta greutate acolo sus? Cum se

poate, când bat vânturi puternice, când forţele naturii se înteţesc, să nu se prăbuşească, ci să stea acolo semeţ ca un mănunchi de flori? Cum ajungi şi îi zăreşti de departe, buzele tale rostesc: «Mare eşti Doamne şi minunate: lucrurile Tale!».

Iar de sub bisericuţă curge apă. O apă limpede, care a ţâşnit miraculos din pământul pietros. O apă binecuvântată, care rămâne curată precum aghiazma.

Biserică, copaci, izvor se află pe locul în care a fost înjunghiată pe nedrept Cuvioasa Teodora, victimă a unei grele calomnii. Şi amintesc de ultimele cuvinte rugătoare ale Sfintei, dinaintea martiriului ei: "Dumnezeul meu şi Doamne al meu! Trupul meu să se facă biserică, sângele meu să se prefacă-n râu, iar părul meu să se facă copaci".

Despre viaţa sfintei şi despre locaşul ei unic de închinare există şi o peliculă cinematografică a Fundaţiei Ortodoxe «Apostolul Varnava».

În fiecare zi de marţi a Paştelui şi la 16 august se ţine în acest loc sfânt o adunare liturgică sărbătorească.

(Arhimandrit Daniil Gouvalis, Minunea credinţei, Editura Bunavestire, p. 163-166)

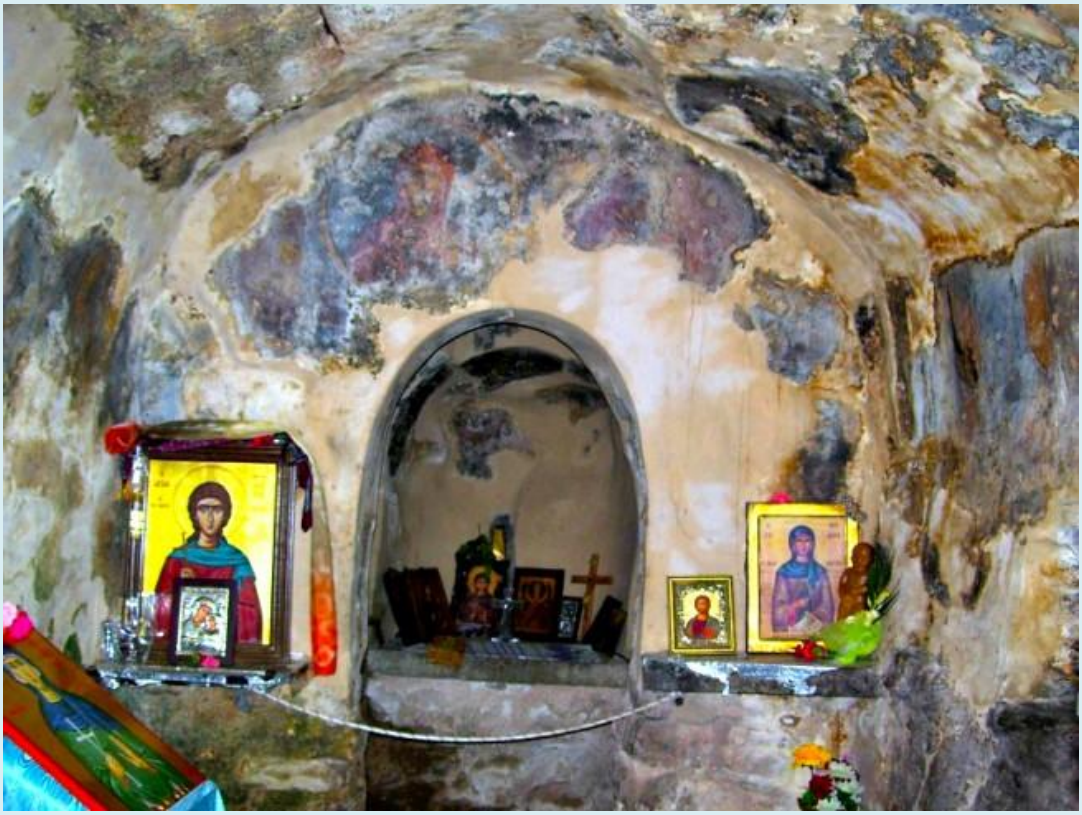

Adina Stănilă - Biserica Sfintei Teodora din Peloponez, un miracol unic în lume

Miracolele credinței în Dumnezeu au lăsat în urmă dovezi de necontestat, iar biserica unică în lume din Vasta, Peloponez, este una dintre acestea. Studiat de arhitecți și oameni de știință deopotrivă, lăcașul închinat Sfintei Teodora are un mister pe care nu îl dezvăluie profanilor.

Pe cât de frumoasă este legenda Sfintei Teodora, pe atât de renumită este acum biserica din Vasta, din Peloponezul Greciei, unde pelerinii vin să vadă miracolul copacilor.

Pe acoperișul lăcașului de cult, cu rădăcinile răsfirate prin pereți, se înalță 17 copaci bătrâni, unii dintre ei grei de o tonă. În mod miraculos, nici în afara clădirii, nici în interiorul ei nu se vede vreo rădăcină au vreo creangă de copac. Coroanele lor se înalță deasupra bisericii, spre lumină, în timp ce rădăcinile coboară prin fisurile pereților către râul care curge în vale.

Legenda spune că tânăra Teodora, care a trăit în secolul al IX-lea, a fost nevoită să se deghizeze în bărbat și să lupte împotriva cotropitorilor care îi amenințau așezarea. Rănită în luptă și simțind că sfârșitul îi este aproape, Teodora s-a rugat fierbinte ca Dumnezeu să facă din trupul ei o biserică, din părul ei copaci, iar din sângele ei o apă curgătoare, să le fie de folos creștinilor din zonă.

Datorită copacilor, biserica este vie

La scurt timp după moartea ei, a luat ființă biserica mică din piatră, deasupra căreia au răsărit copacii legendari. Clădirea ar fi trebuit de multă vreme să se prăbușească sub greutatea lor, dar cumva, rădăcinile lor au reușit să ia forma zidurilor, s-au strecurat pe lângă fiecare piatră și o susțin prin forța lor. Pe pereți nu se vede nici urmă de rădăcini, dar ele sunt în interiorul zidurilor, crescute ca o rețea fină și puternică, asemeni unui organism viu care dat viață clădirii de piatră.

Cercetători de la Universitatea din Patras, arheologi, matematicieni și biologi s-au ocupat în mod special de acest fenomen, iar concluziile lor au fost prezentate în cadrul unui congres din anul 2003. S-au făcut teste cu ultrasunete și astfel s-a descoperit cum au crescut rădăcinile, ca o rețea de fire, permanent tensionată și elastică, menținând în picioare zidurile clădirii și trunchiurile grele ale copacilor. Nu există nici o exlicație pentru acest fenomen, nici din punct de vedere al arhitecturii, nici al botanicii.

Un miracol țesut dintr-o legendă

Fenomenul este unic în lume. Copacii uriași care cresc pe acoperișul bisericii din Vasta se sprijină aproape pe nimic. Inginerii care i-au studiat susțin că nici o rădăcină cât de mică nu iese din ziduri. Toate se preling sub biserică și ajung la apa râului care curge foarte aproape de temelia clădirii.

Acoperișul gros de numai câțiva centimetri ar fi trebuit să cedeze de multă vreme, iar din zidurile bisericii să nu mai rămână decât niște ruine. Cu toate acestea, clădirea este puternică și va mai îndura multe secole de vânt și ploi de acum încolo. Puterea ei constă tocmai în rădăcinile uriașilor pe care îi găzduiește.

Pentru credincioși, acest lăcaș de rugăciune este un semn a miracolelor divine. Se spune că numai credința puternică a Sfintei Teodora ajută copacii să susțină zidurile vechi de secole ale bisericii, iar cei care vin să se roage aici pentru sănătate și împlinire sufletească găsesc un sprijin puternic în icoana muceniței.

Sfânta Teodora din Basta, Arkadia

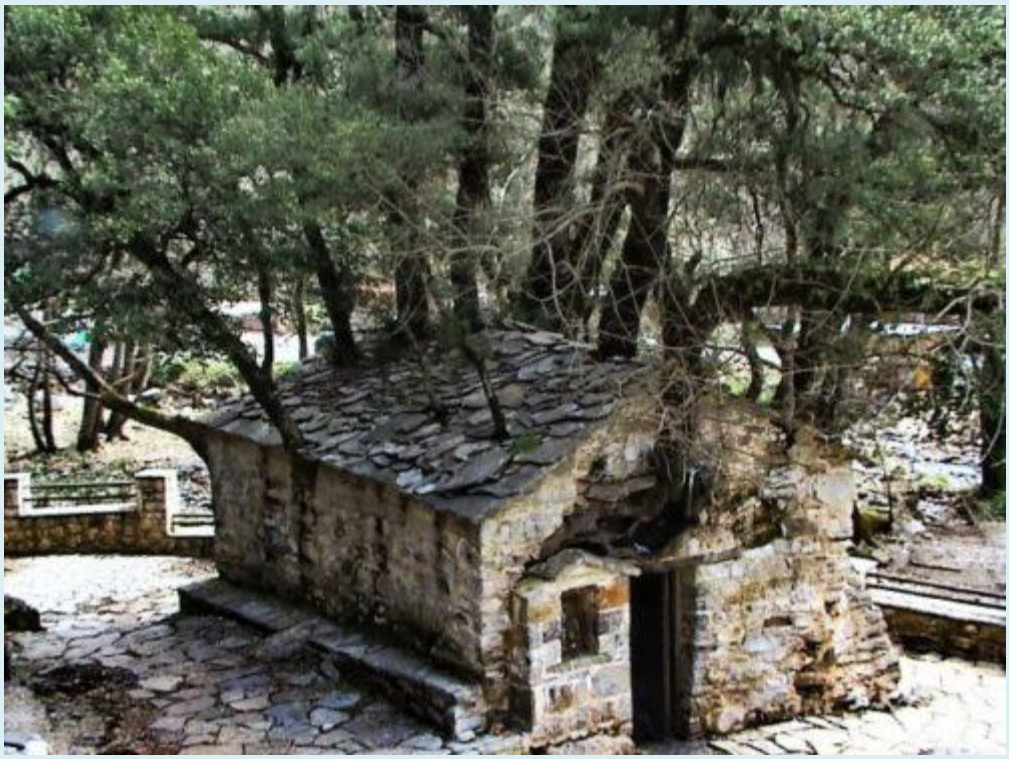

„Hristoase al meu, iartă-i! Fă trupul meu biserică, părul meu copaci și sângele meu râu”

În fiecare an la 11 septembrie prăznuim și cinstim pomenirea cuvioasei mucenițe și fecioare Teodora din Vasta. Această sfântă este cunoscută nu numai în țara noastră, ci și în afara ei. Care este însă calea pe care a mers ea și a ajuns la sfințenie?

Vom menționa pe scurt cele care sunt cunoscute despre viața și petrecerea ei cu scopul ca fiecare dintre noi s-o „invidieze” și să i se asemene.

Sfânta era din Peloponezul cel născător de Sfinți și de eroi, de aceea de unii este numită Sfânta Teodora din Peloponez. Referitor la obârșia ei, regiunile cele mai probabile sunt Arcadia și Mesinia.

A trăit în secolul 9, adică în perioada imperiului bizantin. Părinții ei au fost oameni săraci și neînsemnați, însă iubitori de Dumnezeu care au transmis copiilor lor credința în Hristos. Încă de mică Teodora, în comparație cu ceilalți frați, avea o deosebită dragoste și chemare către cele sfinte. Îl iubea pe Dumnezeu în așa mă-

sură, încât dorea să-și afierosească Lui întreaga ei viață. Dobândea din zi în zi ceea ce Sfinți părinți o numesc „dragoste de Hristos”.

După ce a mai crescut, s-a hotărât să se închinovieze într-o mănăstire, ca acolo să cultive dragostea ei pentru Hristos. Lucru ciudat este că nu a preferat o mănăstire de maici, ci una de călugări. S-a prezentat ca bărbat cu numele „Teodor” la Mănăstirea „Panaghiței”, o mănăstire care se află la hotarul dintre județele Arcadia și Mesinia. Nu putem susține cu siguranță pentru ce motiv a făcut aceasta. Se pare că voia să se înstrăineze cu desăvârșire de cunoscuții ei.

În Mănăstirea în care s-a închinoviat nu a întârziat să ajungă pildă de răbdare, ascultare și smerenie. Aceste virtuți au condus-o treptat la o mare sporire duhovnicească, recunoscută de egumen și de toți monahii.

Părinții mănăstirii, minunându-se de personalitatea și harismele care o distingeau, i-au încredințat lucrările exterioare ale mănăstirii. În această ascultare se află totdeauna monahi sau monahii cu experiență în viața duhovnicească.

În acea perioadă s-a răspândit în tot Peloponezul o înfricoșătoare foamete, încât lumea și Mănăstirea se primejduiau din pricina lipsei de hrană. Toți părinții și-au îndreptat privirile spre „Teodor”, singurul care îi putea ajuta în această situație atât de grea. Și într-adevăr, Teodor a cercetat multe case de creștini în scopul de a-i sprijini și, dacă era cu putință, de a trimite ceva pentru obștea mănăstirii.

Dar s-a întâmplat ceva înfricoșător! O femeie a rostit împotriva ei o grea clevetire. „Călugărul m-a lăsat însărcinată”, a spus aceea. Zvonul acesta s-a răspândit ca fulgerul. O clevetire înfricoșătoare s-a întins peste tot. Părinții fetei însărcinate au urcat cu mânie la mănăstire și au poruncit lui „Teodor” să-i urmeze. „Monahul”, deși a negat clevetirea, însă nu a refuzat să-i urmeze. În continuare l-au judecat repede și l-au scos vinovat. A primit cea mai grea pedeapsă, moarte prin tăierea capului. Deși putea prin descoperirea trupului să dovedească nevinovăția ei, a preferat să „ridice” greutatea clevetirii.

Locul execuției a fost rânduit în satul Vasta, în regiunea Arcadiei. Călăul l-a dus până acolo, în timp ce „Teodor” urma „ca un miel fără de glas”. După puțin sufletul Sfintei Teodora a zburat spre Cer, la locul pregătit cuvioaselor mucenițe fecioare ale Bisericii noastre.

Călăul și tovarășii lui, care au tăiat capul muceniței, au văzut trupul muceniței gol și căindu-se au cerut iertare de la Dumnezeu.

Acest fapt minunat s-a făcut cunoscut peste tot. Egumenul și monahii tânguindu-se au ajuns la locul muceniciei și slăvindu-L pe Dumnezeu au îngropat trupul ei în Sfânta lor Mănăstire.

Se spune că înainte de a i se fi tăiat capul, sfânta a cerut de la Dumnezeu ca trupul ei să se facă biserică, părul capului ei să devină copaci, iar sângele ei râu.

Și într-adevăr, pe acoperișul bisericuței zidite în Vasta Arcadiei au răsărit copaci, care în chip minunat stau drepți pe acoperiș, mărturisind că „acolo unde voiește Dumnezeu, se biruiește rânduiala firii”.

Sfântul Ioan Gură de Aur, acest mare părinte al Bisericii, spune: „Prăznuire de sfânt (înseamnă) mergere pe urma Sfântului”.

Să ne străduim ca, prin ajutorul lui Dumnezeu și prin mijlocirile sfintei, să ne asemănăm ei și să devenim sfinți, pentru că acesta este scopul principal al vieții noastre al tuturor. Căci Domnul nostru ne poruncește: „Fiți sfinți, precum și Eu Sfânt sunt” (I Petru 1, 16).

Sursa: **https://marturieathonita.ro/sfanta-teodora-din-basta-arkadia/**

Ce spun oamenii de ştiinţă despre minunea bisericii Sfintei Teodora din Vasta?

Cercetătorii de la Universitatea din Patras au venit în Vasta special pentru a studia minunea. Ei au decis să facă un test cu ultrasunete, analizând fiecare parte a pereţilor. Descoperirile arheologilor au condus la aceeaşi concluzie: modul în care rădăcinile au urmat această cale şi faptul că biserica şi acoperişul sunt neatinse pare a fi de fapt un miracol, care este unic în această lume şi inexplicabil.

Ceea ce ştim din viaţa Sfintei Teodora din Vasta, provine integral din tradiţia locală, dar mica ei biserică din sudul Greciei este cunoscută în întreaga lume şi vizitată de mii de credincioşi în fiecare an.

Biserica Sfintei Teodora datează aproximativ din secolul al XII-lea şi este în întregime din piatră. Nemaipomenit este totuşi faptul că pe acoperişul ei cresc în prezent 17 copaci. Majoritatea dintre ei are peste treizeci de metri înălţime, iar unii au peste un metru în diametru. Mulţi arbori cântăresc peste o tonă. Cu toate acestea, chiar dacă acoperişul bisericii este mic, subţire şi fără nici un sprijin special, rămâne în picioare de secole ca prin minune.

Oamenii de ştiinţă au studiat biserica şi s-au arătat incapabili de a explica modul în care copacii cresc pe un astfel de acoperiş subţire, fără a distruge biserica. Micuţa biserică este supusă unei mari presiuni şi de-a lungul timpului au fost necesare

unele restaurări minore, dar aceasta este mai ales din cauza curiozităţii unor oameni lipsiţi de experienţă care au încercat să „înţeleagă misterul”. Intervenţiile neprofesioniste au afectat arhitectura bisericii, deşi doar într-o mică măsură.

Conform tradiţiei, înainte de martiriu, Sfânta Teodora s-a rugat: „Fie ca trupul meu să devină biserică, sângele meu să devină râu, iar părul meu să devină copaci.” Astăzi, exact acest lucru se vede când vizitezi acest loc sfânt. Pe locul în care trupul ei martirizat a fost aşezat, localnicii au construit o biserică în cinstea ei. De asemenea un râu trece pe sub această biserică, iar deasupra au crescut copaci.

Micuţa biserică este acum sub protecţia Mitropoliei din regiune, precum şi sub cea a Ministerului Culturii, ca monument bizantin de valoare naţională.

Credincioşii cred că această biserică este o minune inexplicabilă. Sărbătoarea Sfintei Teodora a fost prăznuită anual în marţea din Săptămâna Luminată timp de mai multe secole, până în 1956, când sărbătoarea a fost mutată la 11 septembrie, din cauza unei asemănări cu viaţa Sfintei Teodora din Alexandria, care este de asemenea sărbătorită în acea zi.

Dar ce spun oamenii de ştiinţa despre minunea din Vastă?

În anul 2003, la cel de-al patrulea simpozion de „Arheometrie” din Grecia s-a prezentat un raport geofizic al bisericuţei din Vasta. Cercetătorii de la Universitatea din Patras au venit în Vasta special pentru a studia „minunea”. Ei au decis să facă un test cu ultrasunete, analizând fiecare parte a pereţilor. Rezultatele au oferit cercetătorilor răspunsurile necesare pentru a primi aprobările de care aveau nevoie pentru restaurarea în întregime a monumentului. Au observat modul în care rădăcinile au crescut prin spaţiile mici rămase libere între pietrele zidului, croindu-şi drum până la pământ. Pereţii sunt sub presiune constantă, iar clădirea a devenit „un corp viu”.

Descoperirile arheologilor au condus la aceeaşi concluzie: modul în care rădăcinile au urmat această cale şi faptul că biserica şi acoperişul sunt neatinse pare a fi de fapt un miracol, care este unic în această lume şi inexplicabil.

Eleftherios Beligiannis, un inginer din Atena a declarat în 1986: *„De vreme ce vânturile care suflă în această regiune au puterea să dezrădăcineze arbori, se înţelege clar cu ce mare putere apasă cei 17 copaci asupra acoperişului.”*

Loukos Constantinos, un geolog din Corint a declarat în 1987: *„Nu există nici o explicaţie geologică. Este un miracol continuu.”*

George Raptis, un silvicultor din Nafpaktos, a declarat în 1992: *„Întregul fenomen este dincolo de orice logică umană, fie explicaţie naturală sau ştiinţifică.”*

Eleni Stavrogiannis-Perry, o arhitectă din Kalamata, a declarat în 1993: *„Fenomenul este inexplicabil ştiinţific. Având în vedere poziţia bisericii, construcţia temporară şi vârsta ei, greutatea şi vânturile ar fi distrus-o trept*at. Dar este încă în picioare, după atâtea secole, fără nici o stricăciune serioasă.”

Anastasios Tinkas, un arheolog, istoric şi teolog din Attica a declarat: *„Întreaga creştere, existentă şi viaţa a copacilor de pe acoperişul bisericuţei Sfintei Muceniţe Teodora este uimitoare şi depăşeşte orice raţiune şi explicare firească a omului. Aceasta arată o caracteristică rară: intervenţia lui Dumnezeu pentru făptura Sa prin săvârşirea de minuni.”*

Domnul Pallas, director al Anticariatelor din Atena, a declarat: *„În conformitate cu legile naturii, cel puţin copacii mari, din cauza înclinării, înălţimii şi a circumferinţei, ar fi distrus-o. Pentru a sta imperios, este ceva la care ştiinţa nu poate oferi o explicaţie.”*

P. Makrigiannis, geolog, a declarat în 1993: *„Şaptesprezece uriaşi sprijiniţi pe nimic! Toţi aceşti arbori imenşi sunt înrădăcinaţi pe nimic sau mai bine zis pe acoperişul care este gros de numai câţiva centimetri. Cu toate acestea, cea mai mare surpriză ne aşteaptă înăuntru. Nu există nici o rădăcină, cât de mică, care să iasă dintre zidurile vechi. Nu există nici o crăpătură cauzată de acestea. Atunci când vântul bate printr-un copac uriaş al bisericuţei, rădăcinile lui formează pârghii foarte puternice, încât micul aşezământ ar trebui să se dărâme imediat. Ca geolog, ştiu foarte bine că în mod normal zidurile ar fi fost strivite şi dărâmate numai din cauza unui copac, iar aici sunt şaptesprezece!”*

Trebuie adăugat faptul că această biserică este menţionată, în Guinness Book of World Records ca miracol minunat.

traducere şi adaptare: Mihai-Alex Olteanu
sursa: http://www.johnsanidopoulos.com

Pașii Pelerinului: Sfânta Teodora din Peloponez (video)

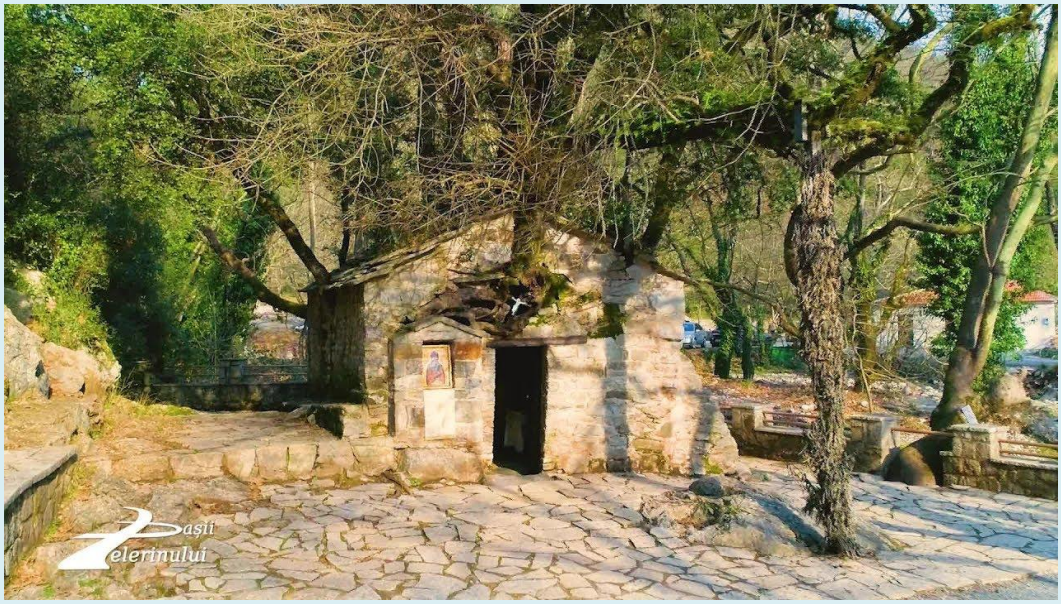

Pașii Pelerinului - Sfânta Teodora din Peloponez, Vasta (06 05 2018):
https://www.youtube.com/watch?v=lERRVdCY0m8

Sfânta Teodora din Arkadia - Film dublat în limba română:
https://www.youtube.com/watch?v=nNzcbW9El20

Minunea Bisericii Ortodoxe din Arkadia, Grecia

http://www.youtube.com/watch?v=qfR2YYFbQ9o

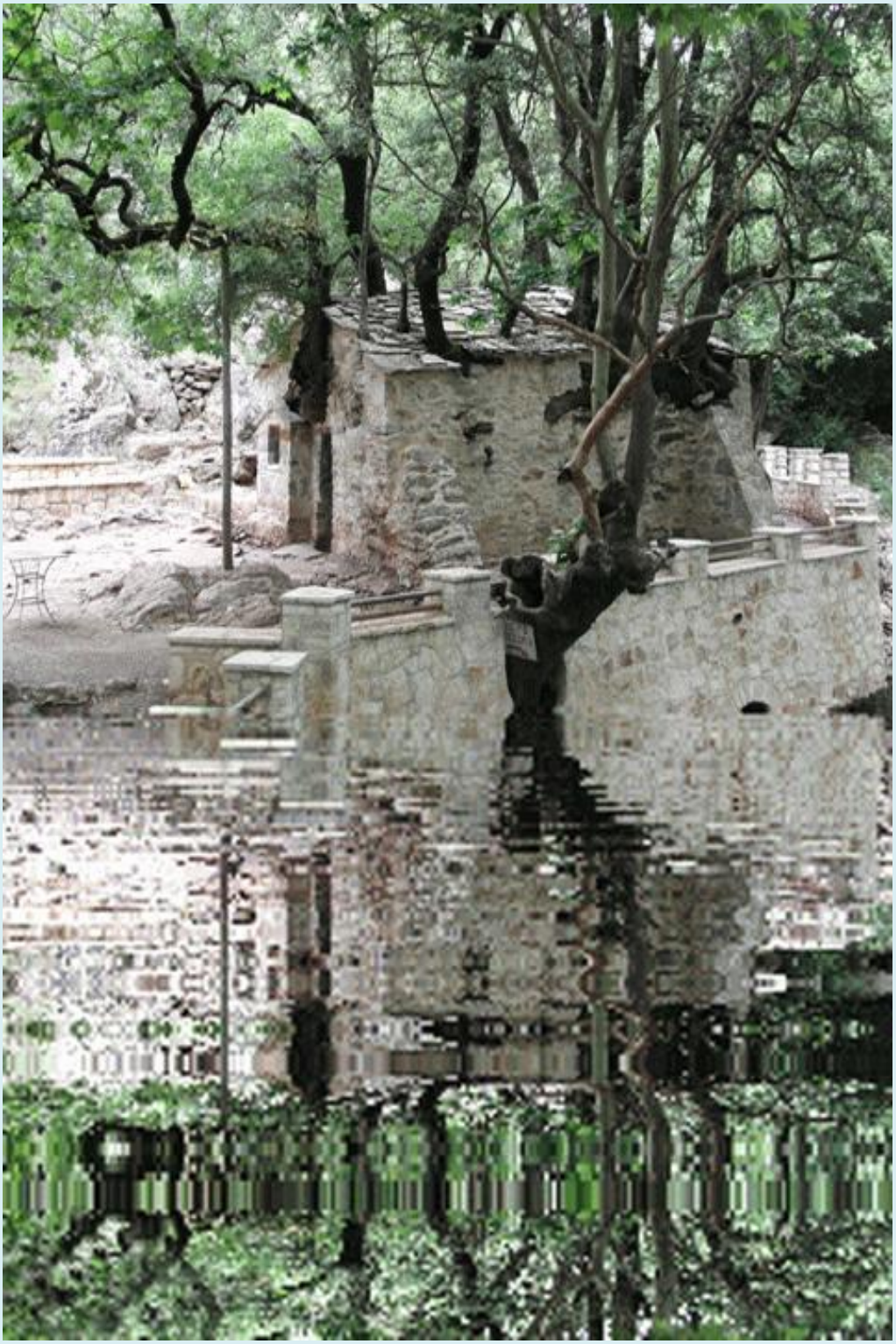

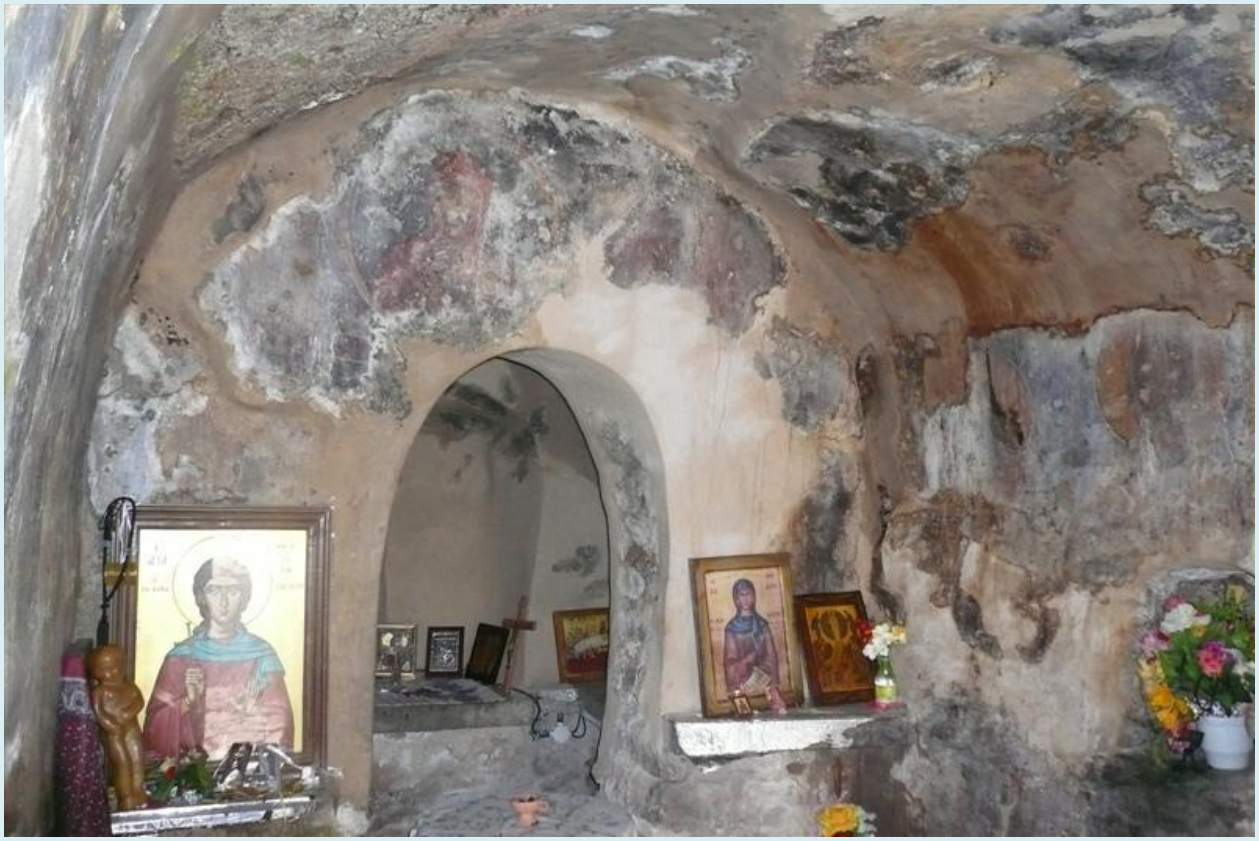

Miracolul din Vasta - Biserica Sfintei Teodora (foto)

ΝΕΡΟ
ΠΟΣΙΜΟ

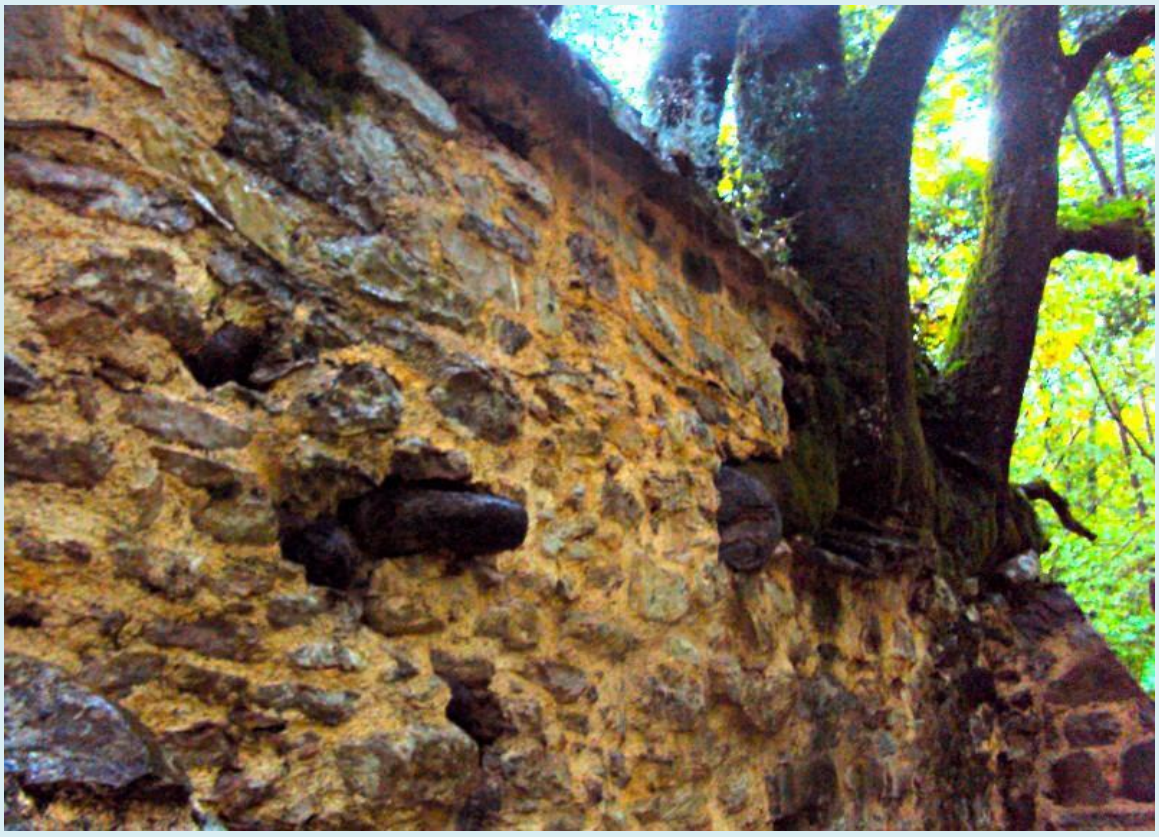

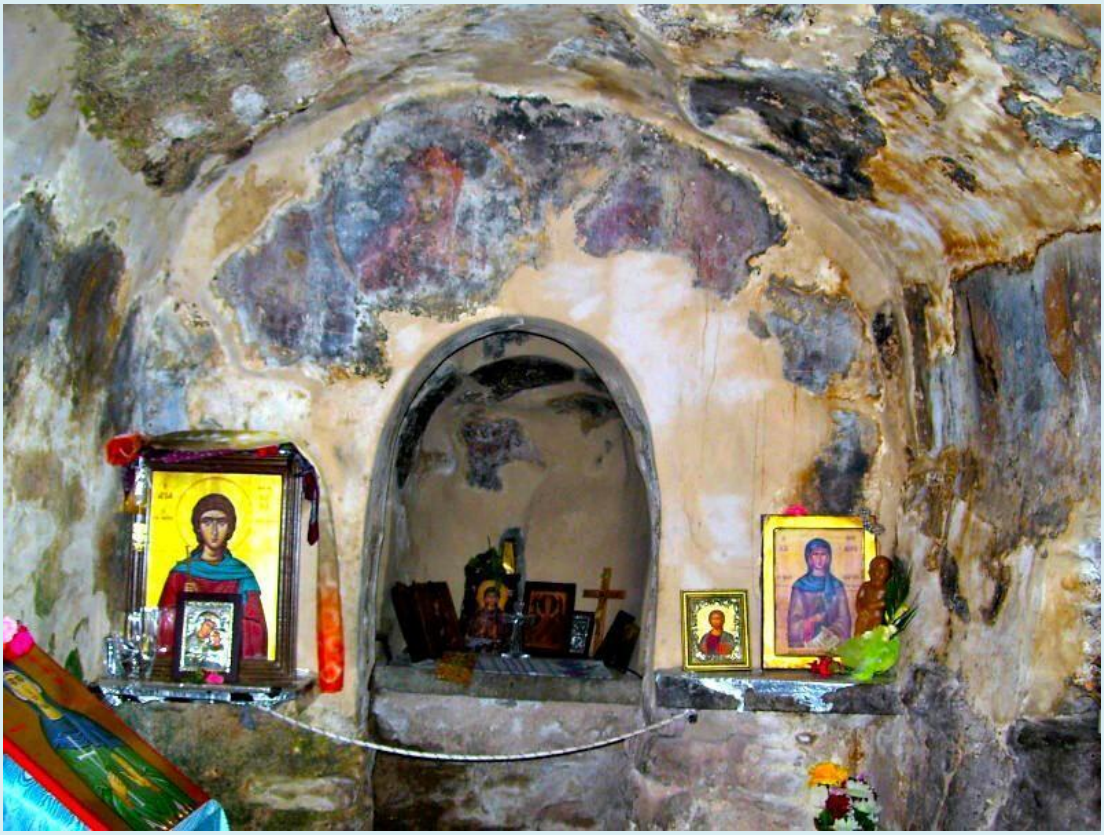

Η ΑΓΙΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
Η ΟΣΙΟ ΜΑΡΤΥΣ
ΠΟΘΟΣ ΧΘ
ΕΣΒΕΣΕ
ΠΟΘΟΝ

(Foto) Bisericuța din care cresc 17 copaci - acasă la Sfânta Teodora din Vasta

foto: Magda Buftea

Copaci, biserică, izvor se află pe locul în care a fost înjunghiată pe nedrept Cuvioasa Teodora, victimă a unei grele calomnii. Şi amintesc de ulti-mele cuvinte rugătoare ale sfintei, dinaintea marti-riului ei: „Dumnezeul meu şi Doamne al meu! Trupul meu să se facă biserică, sângele meu să se prefacă-n râu, iar părul meu să se facă copaci”.

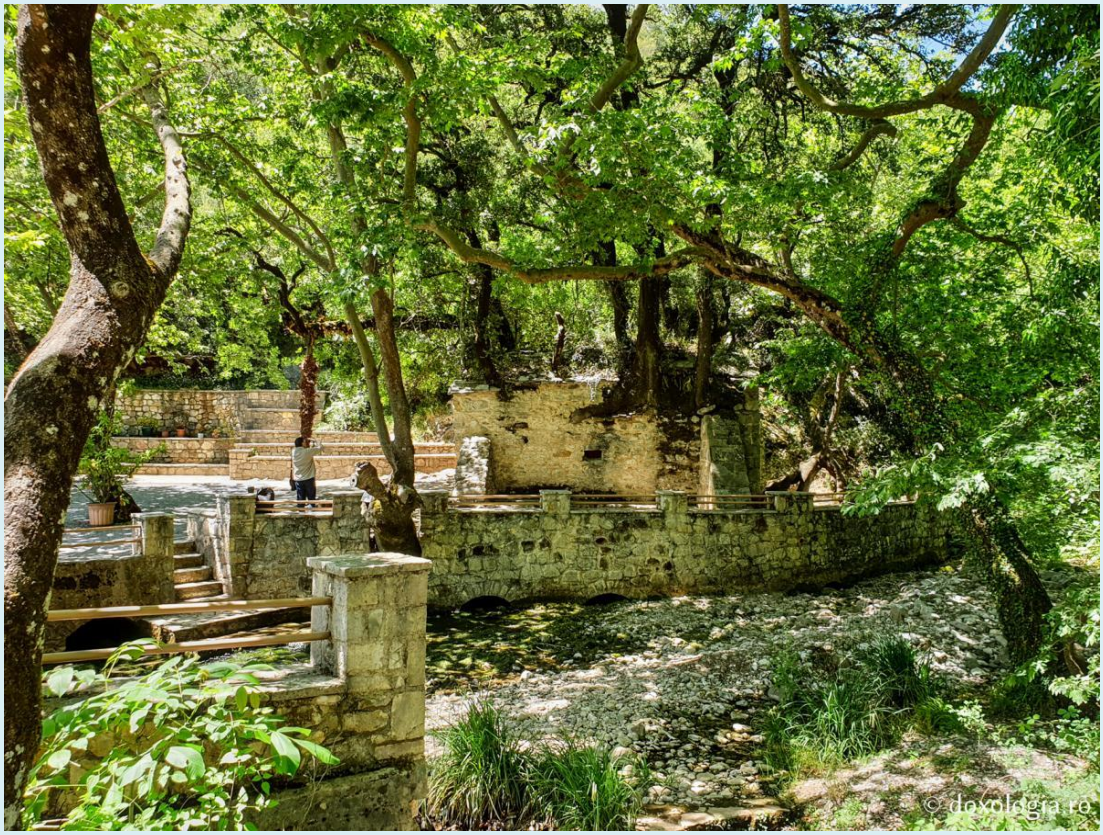
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

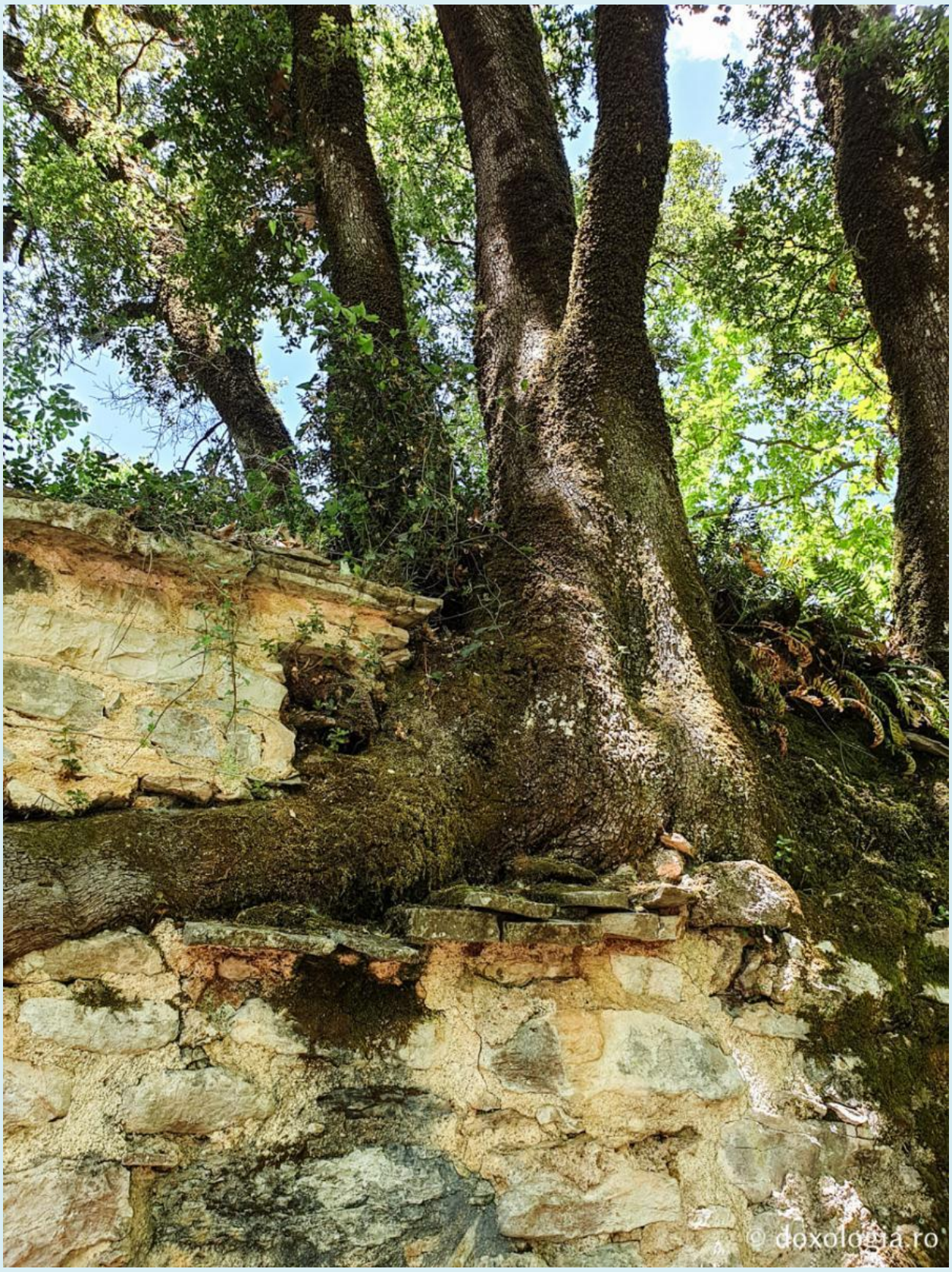
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΔΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΥΠΕΡ ΥΓΕΙΑΣ
Διά τά συσσίτια
τῶν ἀπόρων
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

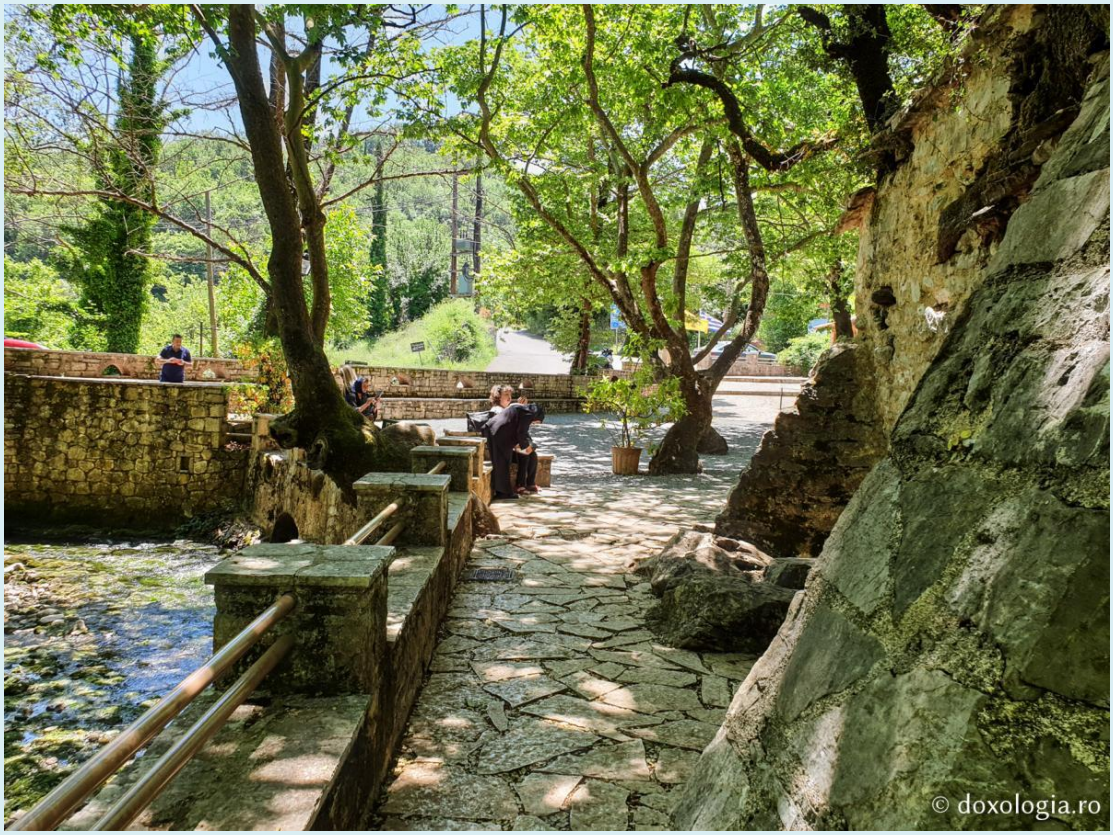
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

©doxologia.ro

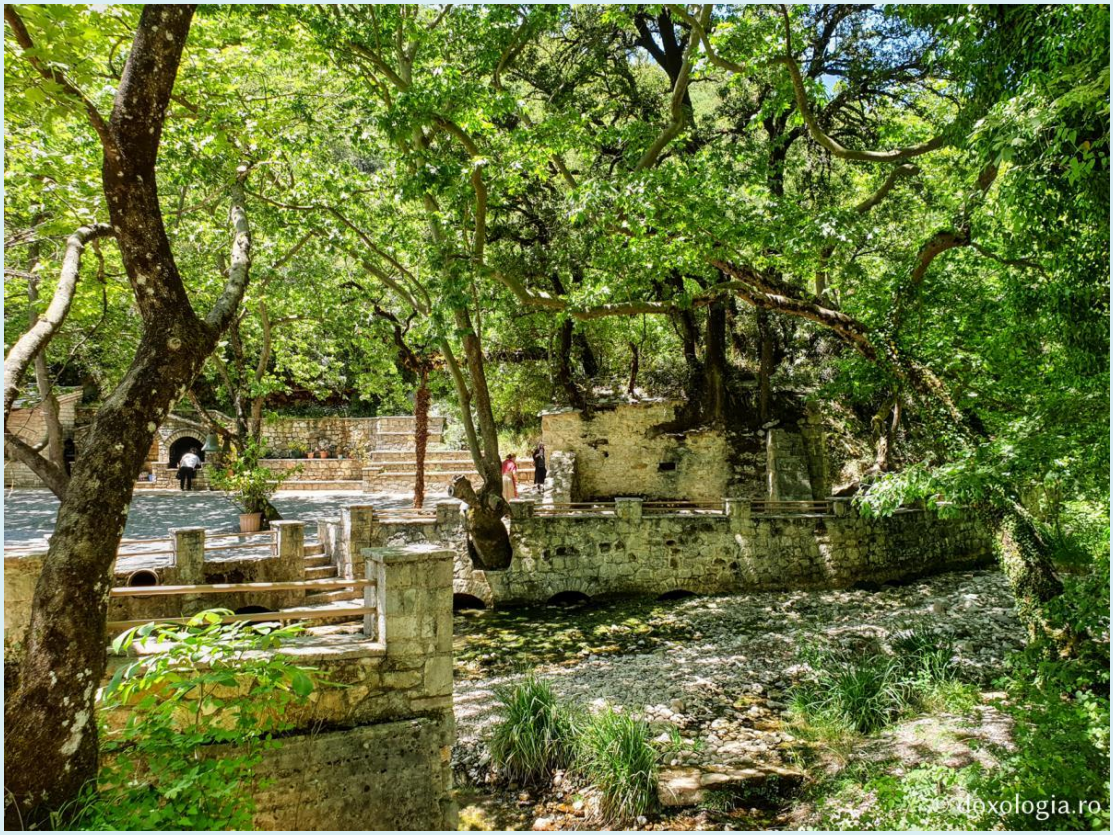
©doxologia.ro

περιπτερο ιερου προσκυνηματος
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

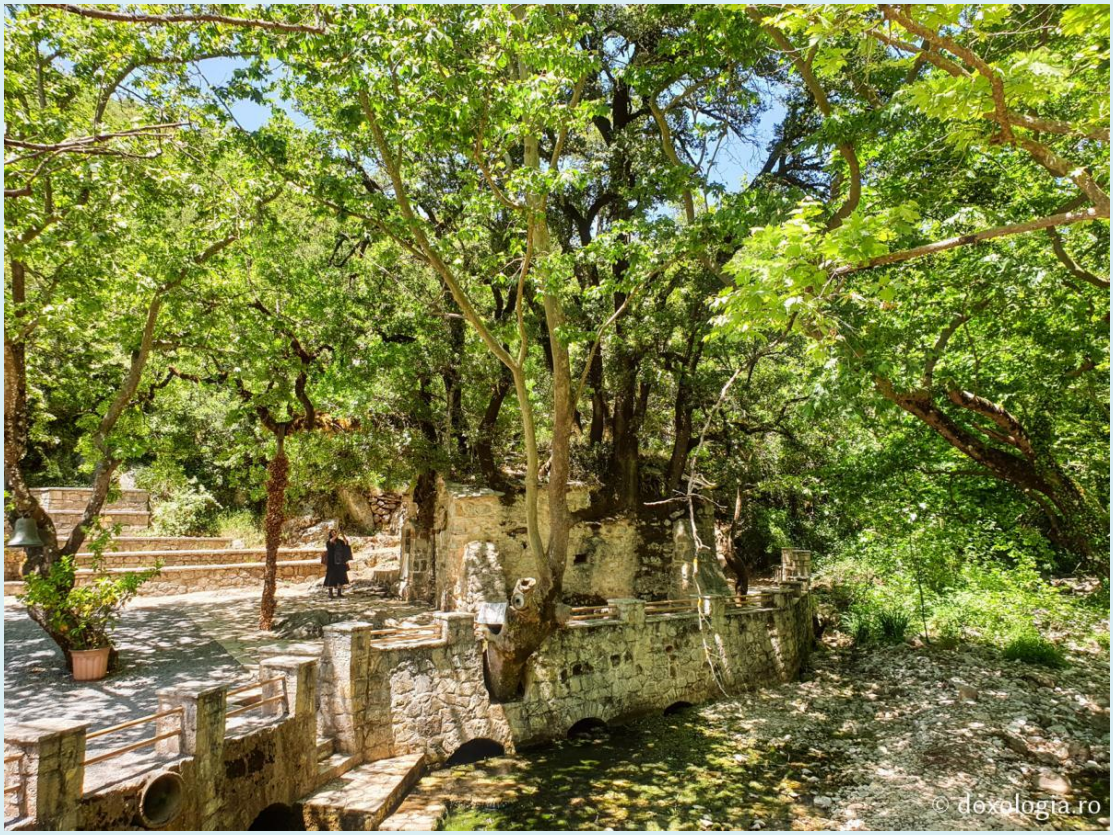
© doxologia.ro

© doxologia.ro

Drumul spre Vasta

După ce achităm cazarea din camping, ne urcăm în mașină și facem un ocol până într-o zonă superbă pe care am găsit-o de dinainte pe Google maps, plaja din Voidokilia. Pe drum, multe serpentine, dar peisajul frumos, micile orașe, drăguțe, aranjate și mai curate decât în celelalte părți ale Greciei. Zona devine mai exotică și uite ce am găsit pe marginea drumului:

Ajungem apoi în Voldokilia și fără să mă gândesc de două ori înainte să o spun, asta este de departe cea mai frumoasă plajă în care am ajuns. Am găsit aici tot ce mi-aș fi putut dori: apă foarte caldă și limpede, nisip foarte fin, peisaj super. Nu aș putea să găsesc suficiente cuvinte să descriu acel loc și nici chiar pozele nu descriu suficient de bine, frumusețea locului.

După vreo oră - două de baie pornim iar la drum. Destinația - Vasta. Ce serpentine au fost până aici, dar ce serpentine sunt până în Vasta! Peisajele sunt frumoase, dar drumul destul de obositor din cauza numeroaselor curbe. Tot să fi fost vreo 20-30 de minute de mers pe serpentine, de la dumul principal.

Oricum, ne bucurăm să ajungem într-un final la destinație. Un loc atât de liniștit și deloc aglomerat. Frumos și cu o semnificație aparte.

Aici este locul unde Dumnezeu i-a îndeplinit cea din urmă dorință a Sfintei Teodora: corpul ei să devină biserică, părul - pădure de copaci, iar sângele - râu de apa. Și iată că s-a întâmplat întocmai.

După moartea ei, locuitorii din Vasta au construit o bisericuță, pe acoperișul căreia au crescut 17 copaci, unii dintre ei, înalți de 30m și cu o grosime de peste 1m.

Jurnal_DeGrecia.weebly.com

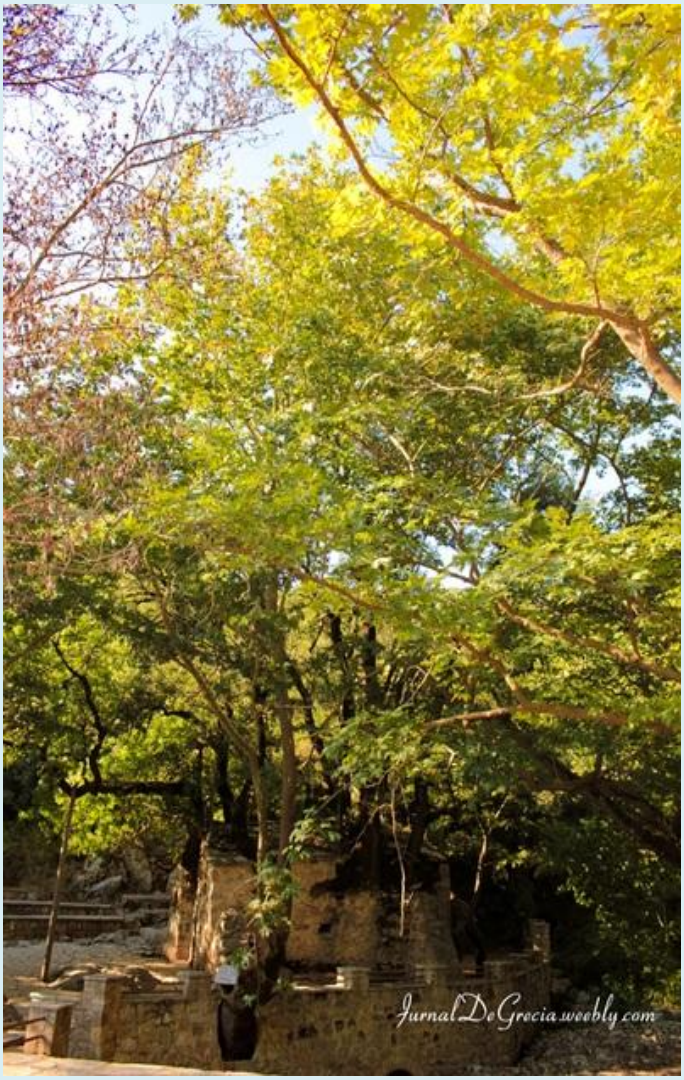
JurnalDeGrecia.weebly.com

JurnalDeGrecia.weebly.com

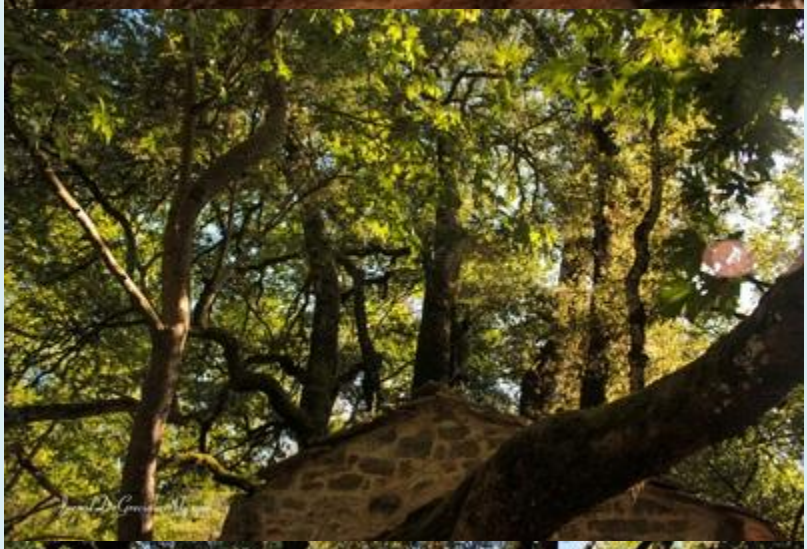

De altfel, un râu și-a schimbat cursul, ajungând să treacă pe sub biserica Sfintei Teodora.

Am intrat apoi în vorbă cu vânzătorul de iconițe din curtea bisericuței. Știa un număr considerabil de cuvinte românești și asta pentru că, ne povestește el, românii sunt cei care vizitează lăcașul cel mai des, chiar și pe timpul iernii, spre deosebire de greci. Am continuat discutând despre politică, viață, nivelul de trai în țările noastre și am fi găsit încă suficiente subiecte de discuție, dacă nu ar fi trebuit să plecăm. Ne dă și el câteva indicații pentru drum, era bun cunoscător al locului, și ne îndreptăm spre o superbă locație - Tolo.

Sursa: **http://jurnaldegrecia.weebly.com/drumul-spre-vasta.html#**

Icoane

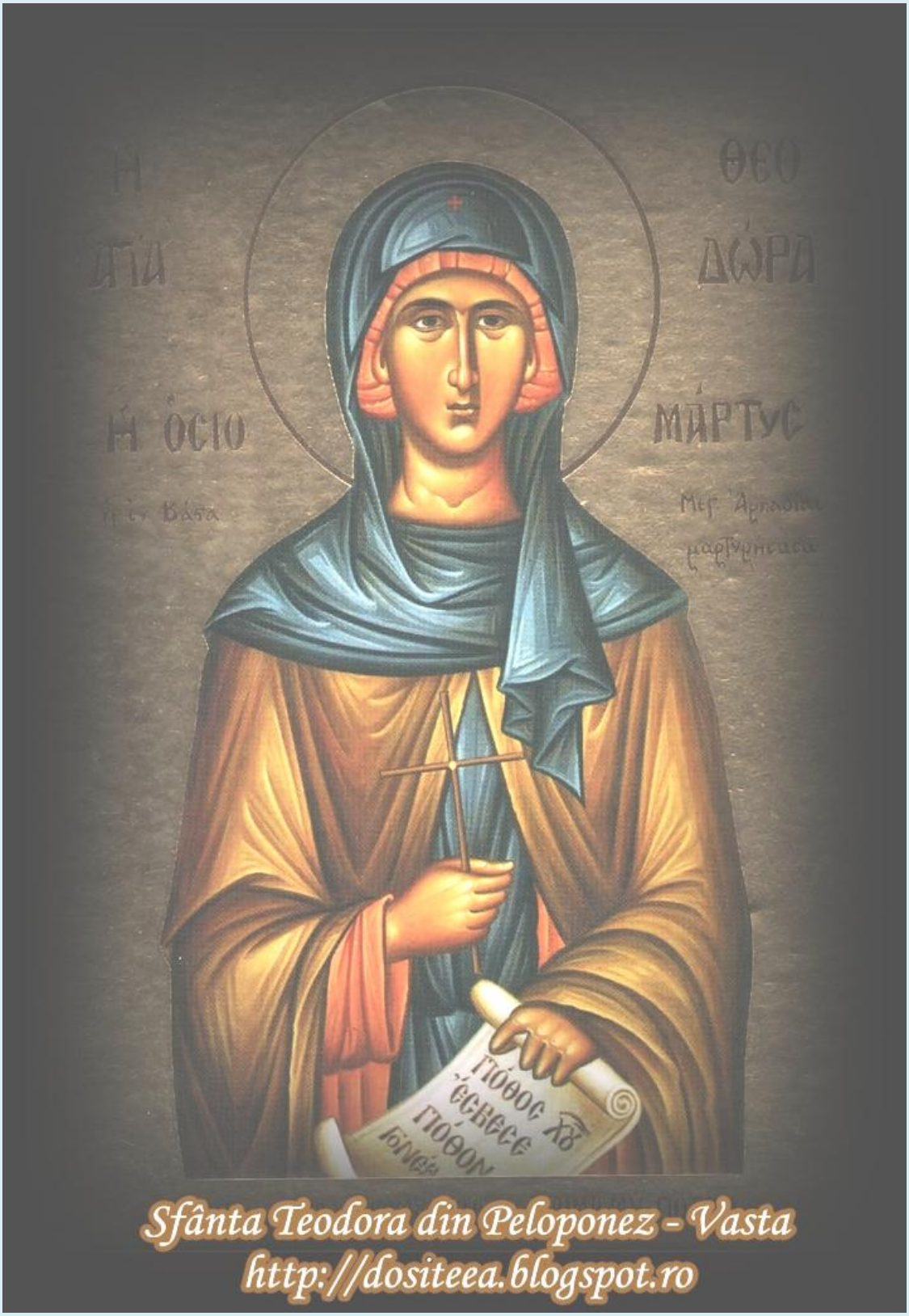
Η ΑΓΙΑ
ΘΕΟ
ΔΩΡΑ
Η ΟΣΙΟ
ΜΑΡΤΥΣ
Sfânta Teodora din Peloponez - Vasta
http://dositeea.blogspot.ro

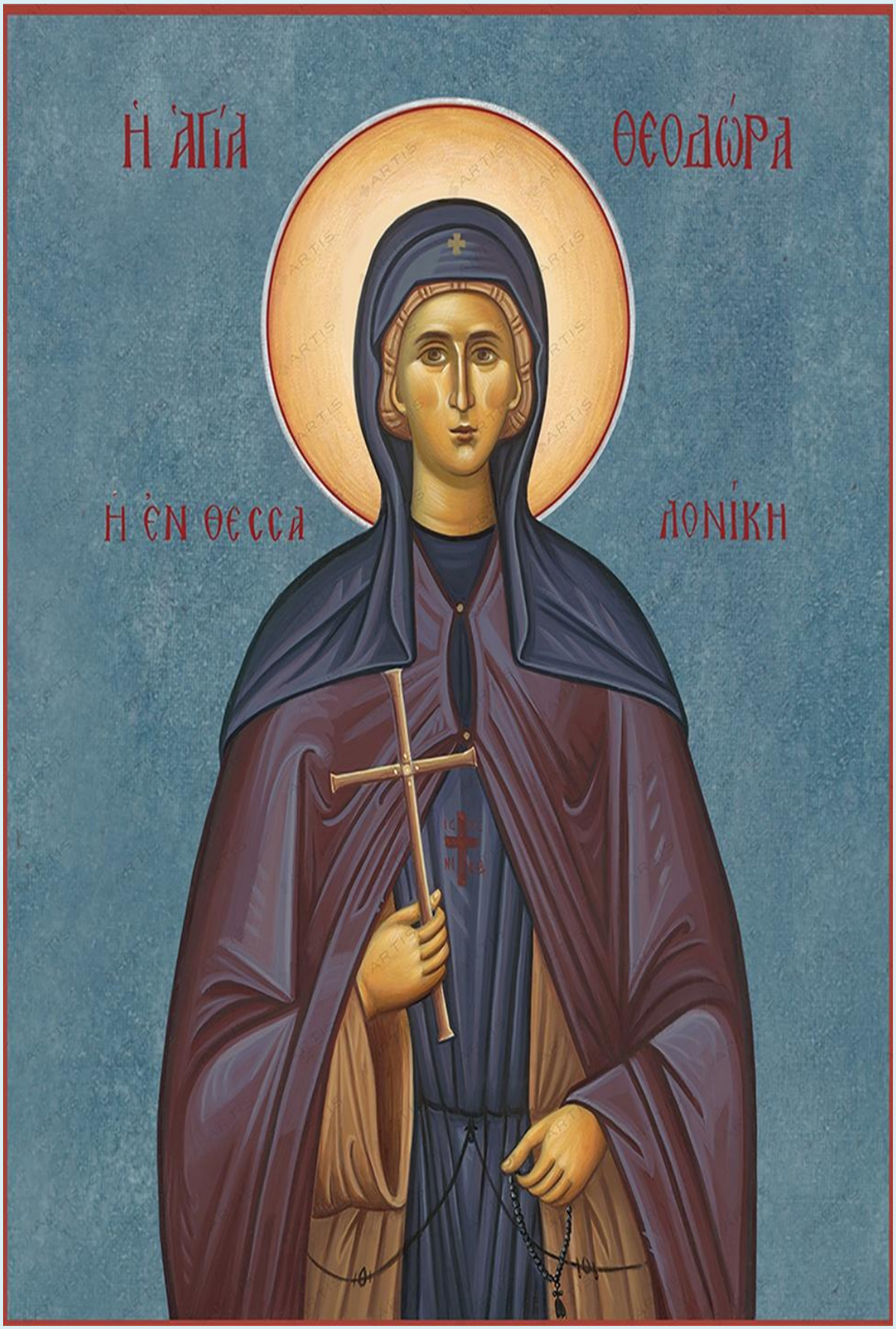
Η ΑΓΙΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
Η ΕΝ ΘΕΣΣΑ ΛΟΝΙΚΗ

ΘΥ
ΜΡ
ΘΕΟΔΩΡΑ
Η ΕΝ ΒΑΣ
Η ΑΓΙΑ
Ι.Μ. Φιλοσόφου
Δημητσάνας
1994
http://dositeea.blogspot.ro

Sfânta Teodora din Peloponez - Vasta

http://dositeea.blogspot.ro

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΟ
ΔΩΡΑ
Η ΟΣΙΟ
ΜΑΡΤΥΣ
Η ΕΝ ΒΑΤΑ
ΜΕΓ. ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΣΑ
ΠΟΘΟΣ ΧΘ
ΟΘΕΕΣΕ
ΠΟΘΟΝ
ΙΩΝΕΣ
ΚΥΡΙΕ... ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΜΟΥ ΔΕΝΔΡΑ Ο ΑΙΜΑ ΜΟΥ ΠΟΤΑΜΙ.

Ἡ ἁγία
Θεοδώρα
Ἡ ὁσιο
μάρτυς
ἡ ἐν Βάτα
Μεγ. Ἀρκαδίας
μαρτυρήσασα
Κύριε... τὰ μαλλιά μου δένδρα ὁ αἷμα μου ποτάμι.

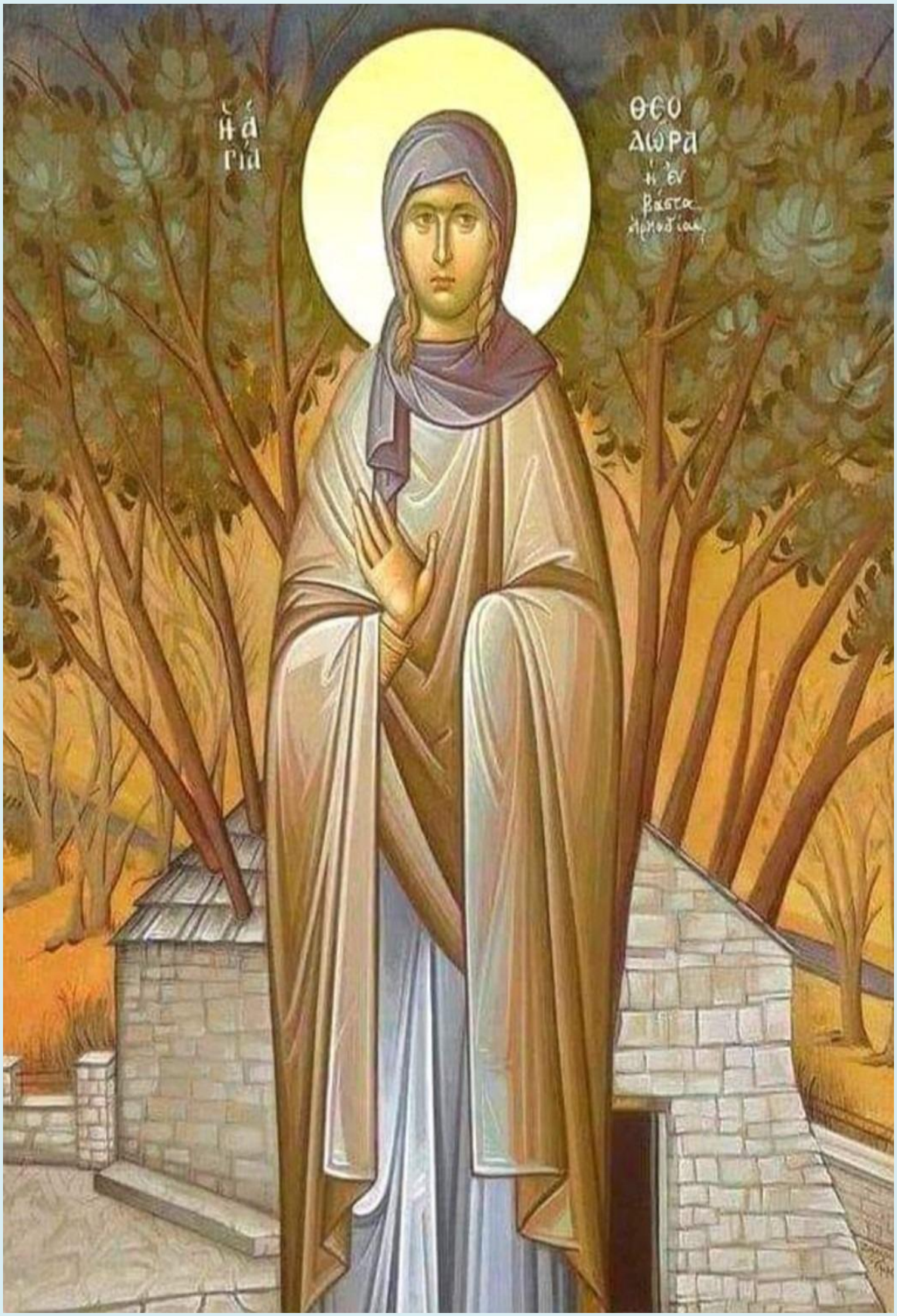
Αγία
Θεοδώρα
η εν
Βάστα

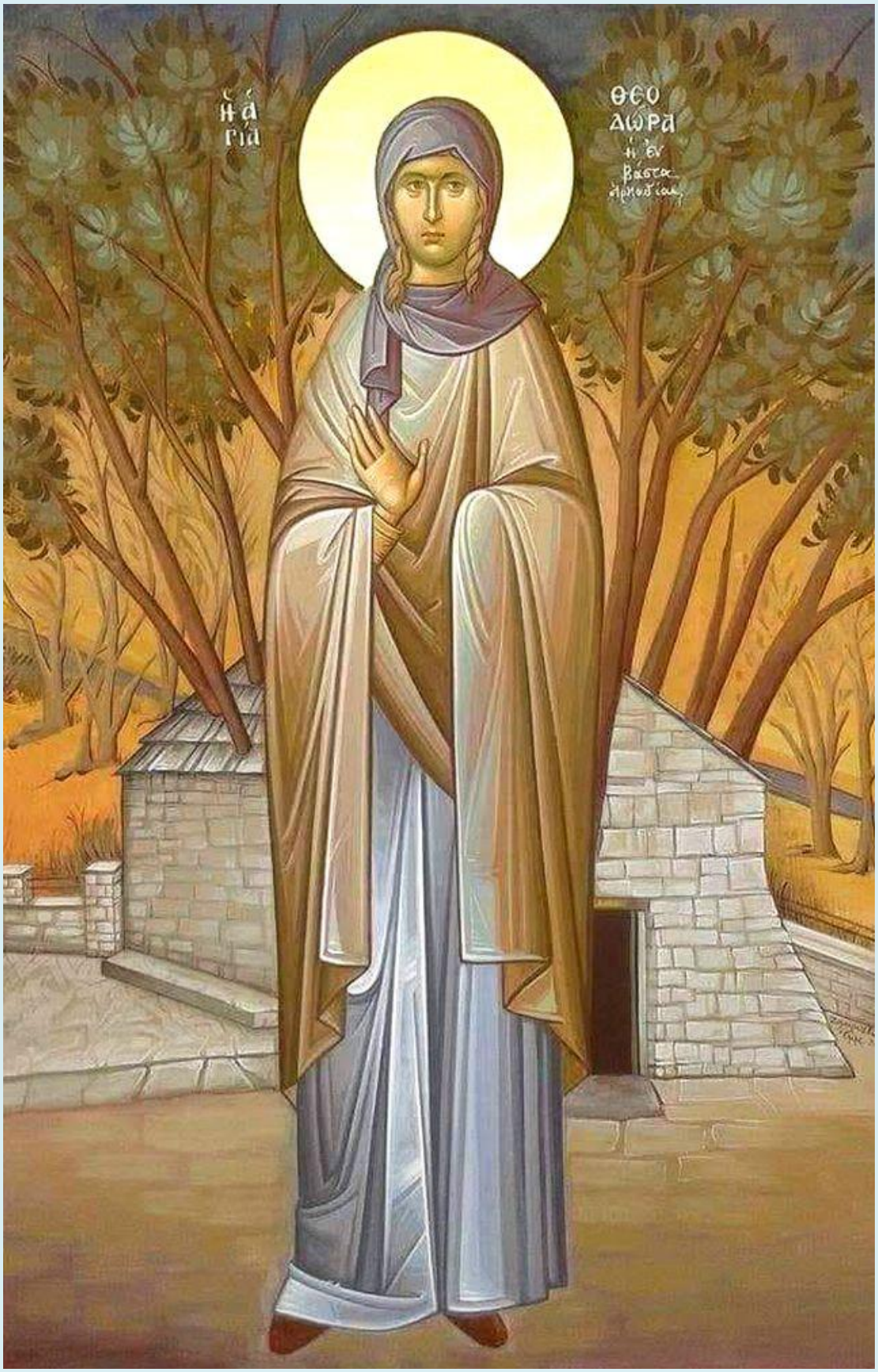
Η Α
ΓΙΑ
ΘΕΟ
ΔΩΡΑ

Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora!